

000483

Uitgifte

Repertoriumnummer 2025 / .1155
Datum van uitspraak 12 februari 2025
Rolnummer 2021/AR/2031

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Mededeelbaar aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B8M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00004245925-0001-0060-01-01-1

BRUKER BELGIUM NV, met zetel te 2550 KONTICH, Kartuizersweg 3B, met KBO-nummer 0408.225.983
appellante,

vertegenwoordigd door de heer [REDACTED] (RR-nummer: [REDACTED]), die behoort tot de geheimhoudingskring van de firma BRUKER BELGIUM NV.

bijgestaan door mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], advocaten te [REDACTED]
[REDACTED]

tegen het vonnis van de Voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen van 10 november 2021, zetelend zoals in kort geding, met rolnummer A/21/1013

tegen

1. **NEOSCAN BV**, met zetel te 2800 MECHELEN, Wayenborgstraat 3, met KBO-nummer 0724.587.624
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. [REDACTED] [REDACTED], advocaat te [REDACTED] [REDACTED],
[REDACTED]

2. **Dhr A**, (RR-nummer: [REDACTED]), wonende te [REDACTED]
[REDACTED]
geïntimeerde,

in persoon verschenen ter zitting van 08 januari 2025

bijgestaan door mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

I. TEN GELEIDE

Gelet op de door de wet vereiste meegedeelde procedurestukken waaronder het vonnis van 10 november 2021 (A/21/1013) op tegenspraak gewezen door de Ondernemingsrechtbank Antwerpen (afdeling Antwerpen).

Het bestreden vonnis wordt niet betekend. Het verzoekschrift strekkende tot hoger beroep wordt door de NV BRUKER BELGIUM neergelegd ter griffie op 24 december 2021.

De BV NEOSCAN en dhr A stellen incidenteel hoger beroep in bij conclusies.

Op 29 maart 2023 wordt een tussenarrest gewezen waarbij het hof (in essentie):

- (i) oordeelde over de omvang van het hoger beroep,
- (ii) onderzoeksmaatregelen beval (in toepassing van artikel 877 Ger. Wb.) en concreet:
  - (a) NV BRUKER BELGIUM en de deskundige, aangesteld in het kader van de uitvoering van twee onderscheiden beslagen inzake namaak beval, om de onderlinge communicatie in voorbereiding en uitvoering van deze beslagen neer te leggen;
  - (b) NV BRUKER BELGIUM beval welbepaalde stukken neer te leggen die zij had overlegd aan de bevoegde voorzitter samen met haar respectievelijke verzoekschriften strekkende tot het verkrijgen van een (beschrijvend) beslag inzake namaak; en
- (iii) de verschijning van vermelde deskundige beval (in toepassing van artikel 19 (2) Ger. W.).

De deskundige wordt gehoord op 13 december 2023.

Partijen nemen vervolgens verder schriftelijk standpunt in waarna de zaak wordt gepleit op 8 januari 2025 en vervolgens in beraad genomen.

II. FEITEN (zoals weergegeven in het Tussenarrest)

1. De eerste rechter kaderde de feiten coherent en volledig. Het hof herneemt dit feitelijk kader hierna ter bevordering van de leesbaarheid.

Dhr A (hierna aangeduid als “Dhr A”) was oprichter van de NV BRUKER BELGIUM (onder de naam SKYSCAN) (hierna aangeduid als “BRUKER”). Zij ontwikkelen microtomografietoestellen (ook wel aangeduid als microCT-scanners).

Na overname van SKYSCAN door BRUKER bleef Dhr A nog tot 2019 voor de onderneming werken, waarna hij deze verliet en de BV NEOSCAN (hierna aangeduid als “NEOSCAN”) oprichtte.

Nu stelt BRUKER dat NEOSCAN en Dhr A auteursrechten, bedrijfsgeheimen en rechten als producenten van databanken hebben geschonden bij het ontwikkelen en op de markt brengen van hun eigen microCT-scanners.

(In hoger beroep volhardt BRUKER niet meer in de stelling omtrent de vermeende inbreuken op haar rechten als producent van databanken.)

2. In het licht van de beoordeling van onderhavig geschil is het aangewezen de procedurele antecedenten en enkele feitelijke omstandigheden chronologisch op te lijsten:

29 mei 2020	Beschikking beslag inzake namaak gewezen (<i>ex parte</i>) door de voorzitter bij de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen) (hierna aangeduid als “BIN 1”) Met volgende opdracht aan de aangestelde deskundige: <i>“Over te gaan tot beschrijvend beslag inzake namaak, inhoudende het bestaan, de omvang van en de oorsprong van de vermeende namaak, door vergelijking van de bron- en objectcodes van de besturings- en analysesoftware van enerzijds de systemen Skyscan 1272 en Skyscan 1274 en van anderzijds de systemen Neoscan S70 en Neoscan S80 (...)”</i>
4 juni 2020	Vorbereidend contact (video-call) tussen BRUKER en de deskundige waarbij BRUKER werd vertegenwoordigd door 8 van haar aangestelden en 2 van haar raadsleden. Hiervoor werd 1u aangerekend door de deskundige (zie p. 31 deskundigenverslag BIN 1 – Staat van erelonen en kosten).
11 juni 2020	Uitvoering BIN 1
11 juni 2020	Aanbieding computer van Dhr A bij i-Force
6 juli 2020	Rapport digitaal forensisch onderzoek bedrijfscomputer van Dhr A

<p>23 juli 2020</p>	<p>In het Eindverslag van 19 augustus 2020 (BIN 1) wordt melding gemaakt van een telefonisch contact met de raadsleden van BRUKER over een <i>“mogelijke nieuwe missie”</i>. In het verslag wordt aangegeven dat de <i>“focus deze keer (is) verschoven en ook technische tekeningen (bevat) van Dhr A”</i> (zie p. 3 deskundigenverslag BIN 1). Wel zal de deskundige aangeven in haar verslag dat dit rapport (BIN 1) <i>“enkel rekening houdt met de informatie die tijdens het beschrijvend beslag van 11 juni 2020 werd aangetroffen en gekopieerd”</i>. (zie p. 4 deskundigenverslag BIN 1)</p>
<p>27 juli 2020</p>	<p>Beschikking beslag inzake namaak (ex parte) gewezen door de voorzitter bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (Afdeling Antwerpen) (hierna aangeduid als “BIN 2”) Met volgende <u>opdracht</u> aan (her)aangestelde deskundige: <i>“De deskundige wordt gemachtigd om alle door artikel 1369bis/l, §2 van het Gerechtelijk Wetboek vermelde maatregelen te nemen die nuttig zijn voor de uitvoering van haar opdracht en met name op zoek te gaan naar elk element dat verband houdt met de ontwikkeling, vervaardiging, het kopiëren en/of gebruiken van de broncodes (inclusief, maar niet beperkt tot, de broncodes ontwikkeld door Dhr A in uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst met nv Bruker Belgium en nadien mogelijk verwijderd van de systemen van nv Bruker Belgium), technische tekeningen en gerelateerde documenten ontwikkeld met betrekking tot de Skyscan-Systemen en de “S72”, “S74” en “SRecon”-projecten, inclusief op persoonlijke dragers van Dhr A, en alle informatie (al dan niet in elektronische vorm) te verzamelen en afschriften te nemen, kopieën, fotokopieën, fotografieën en audiovisuele opnames te maken evenals zich monsters te laten overhandigen van, de systemen, codes, tekeningen en andere documenten die vermoed worden inbreuk te maken op de auteursrechten en databankrechten van nv Bruker Belgium en de bij de productie en/of distributie daarvan gebruikte materialen en werktuigen en de desbetreffende documenten.</i> De deskundige wordt gemachtigd: om voorafgaand aan de beschrijving kennis te nemen van de stukken van nv Bruker Belgium die zij in voorkomend geval zal kunnen gebruiken bij de uitvoering van haar opdracht, alsook van</p>

	<i>alle andere nuttige informatie die ertoe bijdraagt om de mogelijks inbreukmakende elementen te leren kennen;"</i>
29 juli 2020	Doornemen van de beschikking en de technische tekeningen (ontvangen vanwege BRUKER) door de deskundige. Hiervoor werd 2u aangerekend door de deskundige (zie p. 23 deskundigenverslag BIN 2 – Staat van erelonen en kosten).
3 augustus 2020	Vorbereidend contact (video-call) tussen BRUKER/raadslieden van BRUKER en deskundige. Hiervoor werd 1u aangerekend door de deskundige (zie p. 23 deskundigenverslag BIN 2 – Staat van erelonen en kosten).
11 augustus 2020	Uitvoering BIN 2
11 augustus 2020	Voorziene datum neerlegging deskundigenverslag BIN 1
19 augustus 2020	Neerlegging deskundigenverslag BIN 1
21 augustus 2020	Derdenverzet tegen BIN 2
27 augustus 2020	Schorsing neerlegging deskundigenverslag BIN 2 (Tussenbeschikking)
18 september 2020	Dagvaarding ten gronde voor de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (Afdeling Antwerpen)
15 oktober 2020	Afwijzing (ongegegrondverklaring) van derdenverzet tegen BIN 2
4 november 2020	<i>Communicatie door BRUKER naar potentiële klanten van NEOSCAN</i>
18 november 2020	Verwijzing van de procedure Ingeleid bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (Afdeling Antwerpen) naar de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen)
2 februari 2021	Neerlegging van deskundigenverslag BIN 2
4 maart 2021	Dagvaarding zoals in kort geding voor de voorzitter ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen)
10 november 2021	Vonnis gewezen door de voorzitter ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen) (i.e. bestreden beschikking)
24 december 2021	Hoger beroep tegen bestreden beschikking
6 februari 2023	(Partiële) afstand van geding in de procedure hangende voor de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen) en dit m.b.t. de inbreukvorderingen.
29 maart 2023	Tussenarrest hof van beroep Antwerpen (hierna aangeduid als "Tussenarrest") (zie infra randnummer 7 – 16).
13 december 2023	Verschuiving van de deskundige voor het hof van beroep Antwerpen (zie randnummer 17)

III. OORSPRONKELIJKE VORDERINGEN EN VONNIS A QUO

(zoals weergegeven in het Tussenarrest)

2. De oorspronkelijke vorderingen van BRUKER strekten ertoe:

- o te horen vaststellen dat NEOSCAN of dhr A de volgende auteursrechtelijke inbreuken plegen:
  - een inbreuk op het auteursrecht van BRUKER op de in de Skyscan—systemen geïntegreerde software, inclusief hun doorontwikkelingen, in de zin van artikel XI.298 van het Wetboek Economisch Recht, door (een deel van) het computerprogramma van BRUKER te reproduceren in de NEOSCAN-Systemen en op externe gegevensdragers van dhr A of NEOSCAN en door de NEOSCAN-Systemen te commercialiseren;
  - een inbreuk op het auteursrecht van BRUKER op de technische tekeningen en vormgeving van de hardware van de Skyscan—systemen, inclusief hun doorontwikkelingen, in de zin van artikel XI.16S WER, door (een deel van) de technische tekeningen en de vormgeving van Skyscan—systemen te reproduceren in de NEOSCAN—systemen en op externe gegevensdragers van dhr A of NEOSCAN, en door de NEOSCAN -Systemen te commercialiseren;
  - een inbreuk op het auteursrecht van BRUKER op gerelateerde documenten, in de zin van artikel XI.16S WER, door deze documenten te reproduceren op externe gegevensdragers van dhr A of NEOSCAN.
- o te horen vaststellen dat NEOSCAN of dhr A de volgende inbreuken plegen i.v.m. de bedrijfsgeheimen van BRUKER in de zin van artikel XI.332/4 WER:
  - het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen van BRUKER door dhr A, door bedrijfsgeheimen van BRUKER, te weten geheime bron-codebestanden, technische tekeningen en minstens één PCM-overzicht van BRUKER zoals vastgesteld in het deskundigenverslag van 2 februari 2021, te kopiëren, gebruiken en openbaar te maken om inbreukmakende goederen (de NEOSCAN-Systemen) te ontwikkelen, in strijd met zijn contractuele vertrouwelijkheidsverplichting;
  - het onrechtmatig verkrijgen en gebruiken van bedrijfsgeheimen van BRUKER door NEOSCAN, doordat NEOSCAN wist dat dhr A bedrijfsgeheimen van BRUKER, te weten geheime

broncodebestanden, technische tekeningen en minstens één PCM-overzicht zoals vastgesteld in het deskundigenverslag van 2 februari 2021, onrechtmatig verkreeg, gebruikte en openbaar maakte, in strijd met zijn contractuele vertrouwelijkheidsverplichting;

- het onrechtmatig gebruiken van bedrijfsgeheimen van BRUKER, te weten geheime bron-codebestanden, technische tekeningen en minstens één PCM-overzicht zoals vastgesteld in het deskundigenverslag van 2 februari 2021 door NEOSCAN en dhr A, door het produceren, aanbieden en in de handel brengen van inbreukmakende goederen die aanzienlijk baat hebben bij de bedrijfsgeheimen van BRUKER die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt en openbaar gemaakt.
- te horen vaststellen dat NEOSCAN of dhr A inbreuk plegen op het *sui generis* data-bankenrecht van BRUKER, in de zin van artikel XI.307 WER, door een substantieel deel van de inhoud van de databanken (PCM-overzichten) van BRUKER te hergebruiken of te reproduceren op externe gegevensdragers van dhr A of NEOSCAN
- de volgende maatregelen te horen bevelen, telkens onder verbeurte van een dwangsom:
  - de staking van deze inbreuken
  - het verbod om deze inbreukmakende goederen te produceren, aan te bieden, in de handel te brengen of te gebruiken, of om deze inbreukmakende goederen voor deze doeleinden in te voeren, uit te voeren of op te slaan
  - de terugroeping en definitieve verwijdering uit het handelsverkeer van de vervaardigde inbreukmakende goederen (inclusief software)
  - de resterende bestanden met bedrijfsgeheimen van BRUKER definitief te verwijderen van de computer ALEXANDERPC evenals van iedere andere drager van NEOSCAN of dhr A.

3. NEOCAN en dhr A formuleerden volgende tegenvorderingen voor de eerste rechter:

- het vaststellen dat de mededelingen aan derden van of op instructie van BRUKER over de beweerde inbreuk op haar rechten door NEOSCAN en dhr A een oneerlijke handelspraktijk zijn die NEOSCAN en dhr A schade toebrengen of kunnen toebrengen in strijd met artikel VI.104 WER

PAGE 01-00004245925-0008-0060-01-01-4

- verbod opleggen aan BRUKER om, al dan niet via een derde, ten aanzien van derden te beweren of suggereren dat de producten van NEOSCAN inbreuk maken op intellectuele eigendomsrechten van BRUKER zonder dat een rechter zich daarover ten gronde heeft uitgesproken, onder verbeurte van een dwangsom
- bevel opleggen aan BRUKER om NEOSCAN een volledige lijst te bezorgen van alle ontvangers van berichten over deze procedure, onder verbeurte van een dwangsom
- bevel opleggen aan BRUKER om volgend bericht te sturen naar alle ontvangers van brieven of andere berichten over deze procedure en om de advocaten van NEOSCAN een kopie te bezorgen van die berichten, onder verbeurte van een dwangsom:

Dear Madam or Sir,

On [datum vonnis], the Antwerp enterprise court has rejected BRUKER'S Claims against dhr A and NEOSCAN. The Court further decided that our letters to you and other customers in relation to the proceedings unlawfully harmed the reputation of dhr A and NEOSCAN. BRUKER was ordered to issue a correction to all recipients of our letter.

Sincerely yours,

BRUKER

Vertaling aangereikt door NEOSCAN/dhr A :

"

Geachte mevrouw of heer, op [datum vonnis] heeft de ondernemingsrechtbank Antwerpen, Afdeling Antwerpen de vorderingen van BRUKER tegen dhr A en NEOSCAN afgewezen. De Rechtbank oordeelde dat onze brieven aan u en andere klanten in verband met de procedure de reputatie van dhr A en NEOSCAN onrechtmatig schaden.

BRUKER werd bevolen om een correctie te versturen naar alle ontvangers van onze brief.

Hoogachtend,

BRUKER NV"

- vaststellen dat BRUKER procesrechtsmisbruik heeft gepleegd door de rechtbank onjuiste informatie te geven in haar verzoekschrift beslag inzake namaak van 25 mei 2020.

4. De eerste rechter verklaarde de hoofdeis toelaatbaar doch ongegrond. De tegenvordering werd toelaatbaar verklaard doch ongegrond. BRUKER werd veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding aan NEOSCAN en dhr A.

PAGE 01-00004245925-0009-0060-01-01-4

IV. EISEN IN HOGER BEROEP (zoals weergegeven in het Tussenarrest)

5. In haar laatste conclusie neergelegd voorafgaandelijk het Tussenarrest verzocht BRUKER haar hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren en als dusdanig het bestreden vonnis te hervormen en als volgt opnieuw recht te doen:

Wat betreft de hoofdvordering van BRUKER:

De vorderingen van BRUKER ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg:

- Vast te stellen dat NEOSCAN enerzijds en dhr A anderzijds de volgende inbreuken plegen i.v.m. de bedrijfsgeheimen van BRUKER in de zin van artikel XI.332/4 WER:
  - Het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen van BRUKER door dhr A door bedrijfsgeheimen van BRUKER, te weten geheime broncodebestanden, technische tekeningen en minstens één PCM-overzicht van BRUKER zoals vastgesteld in het deskundigenverslag van 2 februari 2021, te kopiëren, gebruiken en openbaar te maken om inbreukmakende goederen te ontwikkelen, in strijd met zijn contractuele vertrouwelijkheidsverplichting;
  - Het onrechtmatig verkrijgen en gebruiken van bedrijfsgeheimen van BRUKER door NEOSCAN, doordat NEOSCAN wist dat dhr A bedrijfsgeheimen van BRUKER, te weten geheime broncodebestanden, technische tekeningen en minstens één PCM-overzicht zoals vastgesteld in het deskundigenverslag van 2 februari 2021, onrechtmatig verkreeg, gebruikte en openbaar maakte, in strijd met zijn contractuele vertrouwelijkheidsverplichting;
  - Het onrechtmatig gebruiken van bedrijfsgeheimen van BRUKER, te weten geheime broncodebestanden, technische tekeningen en minstens één PCM-overzicht zoals vastgesteld in het deskundigenverslag van 2 februari 2021 door NEOSCAN en dhr A, door het produceren, aanbieden en in de handel brengen van inbreukmakende goederen die aanzienlijk baat hebben bij de bedrijfsgeheimen van BRUKER die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt en openbaar gemaakt.
- Vast te stellen dat NEOSCAN en/of dhr A de volgende auteursrechtelijke inbreuken plegen:
  - Een inbreuk op het auteursrecht van BRUKER op de in de Skyscan-Systemen geïntegreerde software, inclusief hun doorontwikkelingen, in de zin van artikel XI.298 WER, door (een deel van) het computerprogramma van BRUKER te reproduceren in de NEOSCAN-Systemen en op externe gegevensdragers van dhr A en/of NEOSCAN en door de NEOSCAN -systemen te commercialiseren;

┌ PAGE 01-00004245925-0010-0060-01-01-4 ┐

- o Een inbreuk op het auteursrecht van BRUKER op de technische tekeningen en vormgeving van de hardware van de Skyscan-Systemen, inclusief hun doorontwikkelingen, in de zin van artikel XI.165 WER, door (een deel van) de technische tekeningen en de vormgeving van de Skyscan-systemen te reproduceren in de NEOSCAN-Systemen en op externe gegevensdragers van dhr A en NEOSCAN, en door de NEOSCAN -systemen te commercialiseren.
- o Een inbreuk op het auteursrecht van BRUKER op de offertes en prijslijsten, in de zin van artikel XI.165 WER, door deze documenten te reproduceren op externe gegevensdragers van dhr A en/of NEOSCAN;
- De staking te bevelen van deze inbreuken onder verbeurte van een dwangsom van € 10.000 per inbreuk en per dag dat een inbreuk verder duurt, dit alles onmiddellijk vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;
- Met name te verbieden om deze inbreukmakende goederen te produceren, aan te bieden, in de handel te brengen of te gebruiken, of om deze inbreukmakende goederen voor deze doeleinden in te voeren, uit te voeren of op te slaan onder verbeurte van een dwangsom van € 10.000 per inbreuk en per dag dat een inbreuk verder duurt, dit alles onmiddellijk vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;
- De terugroeping en definitieve verwijdering uit het handelsverkeer van de vervaardigde inbreukmakende goederen (inclusief software) te bevelen, onder verbeurte van een dwangsom van € 10.000 per inbreuk en per dag dat een inbreuk verder duurt, dit alles binnen de 14 dagen na de betekening van het tussen te komen arrest;
- De resterende bestanden met bedrijfsgeheimen van BRUKER definitief te verwijderen van de computer "ALEXANDERPC" evenals van iedere andere drager van NEOSCAN of dhr A, onder verbeurte van een dwangsom van € 10.000 per inbreuk en per dag dat een inbreuk verder duurt, dit alles onmiddellijk vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

Wat betreft de tegenvorderingen van NEOSCAN en dhr A

- De tegenvorderingen van NEOSCAN en dhr A ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

Wat betreft de gerechtskosten

- NEOSCAN en dhr A *in solidum* te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de dagvaardingskosten, de maximumrechtsplegingsvergoeding van BRUKER (€ 14.000 in eerste aanleg en € 14.000 in hoger beroep), alsook de kosten van de beslagen inzake namaak (erelonen en kosten gerechtsdeskundige (€

┌ PAGE 01-00004245925-0011-0060-01-01-4 ─┐

10.374,33 + € 17.269,89) en gerechtsdeurwaarderskosten (€ 199,18 + € 471,82 + 2 x € 308,38 + € 562,67 + € 291,71), en de onmiddellijke vrijgave te bevelen van de borgsommen van 2 x € 5.000 die BRUKER betaald heeft in het kader van het beslagen inzake namaak met alle interesten ten voordele van BRUKER.

6. NEOSCAN/dhr A verzochten als volgt in hun syntheseconclusie neergelegd voorafgaandelijk het Tussenarrest:

Over het hoofdberoep:

Voorafgaandelijk:

Weert de deskundigenverslagen van 19 augustus 2020 en van 2 februari 2021 uit de debatten;

In hoofdorde:

- Verklaart het hoger beroep van BRUKER ontoelaatbaar in de mate dat het gericht is op andere NEOSCAN systemen dan de S70 en S80 prototypes;
- Verklaart het hoger beroep van BRUKER voor het overige ongegrond;

In ondergeschikte orde:

- Beperkt de door BRUKER gevorderde maatregelen tot het S80 prototype en verklaart voor recht dat maatregelen geen betrekking hebben op de microCT scanners die NEOSCAN heeft geleverd aan klanten en op de microCT scanners die zij thans verkoopt;

Over het incidenteel beroep:

Verklaart het incidenteel hoger beroep van NEOSCAN en dhr A toelaatbaar en gegrond en hervormt de bestreden beslissing als volgt:

- Stelt vast dat de mededelingen aan derden van of op instructie van BRUKER over de beweerdte inbreuk op haar rechten door NEOSCAN en dhr A een oneerlijke handelspraktijk zijn die NEOSCAN en dhr A schade toebrengen of kunnen toebrengen, in strijd met artikel VI.104 WER;
- Verbiedt BRUKER om, al dan niet via een derde, ten aanzien van derden te beweren of suggereren dat de producten van NEOSCAN inbreuk maken op intellectuele eigendomsrechten van BRUKER zonder dat een rechter zich daarover ten gronde heeft uitgesproken, op straffe van een dwangsom van € 10.000 per mededeling in strijd met dit verbod na de betekening van het arrest;
- Beveelt BRUKER om NEOSCAN binnen 2 dagen na betekening van het arrest een volledige lijst te bezorgen van alle ontvangers van berichten

over deze procedure, op straffe van een dwangsom van € 10.000 per dag vertraging;

- Beveelt BRUKER om binnen 5 dagen na betekening van het arrest volgend bericht te sturen naar alle ontvangers van brieven of andere berichten over deze procedure en om de advocaten van NEOSCAN een kopie te bezorgen van die berichten, op straffe van een dwangsom van € 1.000 per dag vertraging en per ontvanger die het bericht niet heeft ontvangen:

Dear Madam or Sir,

On [datum arrest], the Antwerp Court of Appeal has rejected Bruker's claims against dhr A and Neoscan BV. The Court further decided that our letters to you and other customers in relation to the proceedings unlawfully harmed the reputation of dhr A and Neoscan BV. Bruker was ordered to issue a correction to all recipients of our letter.

Sincerely yours,

Bruker Belgium NV

(vertaling: "Geachte mevrouw of heer, op [datum arrest] heeft het Hof van Beroep van Antwerpen de vorderingen van Bruker tegen dhr A en Neoscan BV afgewezen. Het Hof oordeelde dat onze brieven aan u en andere klanten in verband met de procedure de reputatie van dhr A en Neoscan BV onrechtmatig schaden. Bruker werd bevolen om een correctie te versturen naar alle ontvangers van onze brief. Hoogachtend, Bruker Belgium NV")

- Stelt vast dat BRUKER procesrechtsmisbruik heeft gepleegd door de eerste rechter onjuiste informatie te geven in haar verzoekschrift beslag inzake namaak van 25 mei 2020;

Over de kosten:

Veroordeelt BRUKER tot de kosten van het geding, met inbegrip van de kosten van dagvaarding en de rechtsplegingsvergoeding die zij begroot op € 14.000 per aanleg.

PAGE 01-00004245925-0013-0060-01-01-4

V. TUSSENARREST VAN 29 MAART 2023

7. Ter bevordering van de leesbaarheid van onderhavig eindarrest worden hierna de relevante beoordelingen uit het Tussenarrest besproken en/of weergegeven:

V.A. Implicaties (eerdere) procedure ten gronde voor de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen)

(Titel V. Tussenarrest – randnummers 7 tot 9)

8. Zoals aangegeven in het Tussenarrest hebben partijen niet alleen ter zitting van 8 maart 2023 standpunt ingenomen omtrent de parallelle procedure (m.b.t. de inbreukvorderingen) hangende voor de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen), doch geeft BRUKER aan op 6 februari 2023 (partiële) afstand van geding te hebben gedaan van deze eerder ingeleide procedure zodat de mogelijke implicaties omtrent de bevoegdheid van de stakingsrechter in het licht van de eerder ingeleide procedure ten gronde (voor een kamer) zonder voorwerp werden geacht in het Tussenarrest.

V.B. Herhalingsgevaar

(Titel VI. Tussenarrest – randnummers 10 tot 18)

9. In eerste instantie heeft het hof van beroep de omvang van het hoger beroep (in toepassing van artikel 1057,7^e Ger. W.) als volgt beoordeeld (zie randnummers 10 tot 16 Tussenarrest):

- de stakingsvorderingen op basis van de auteursrechtelijke inbreuken werden beperkt tot de NEOSCAN S70 en S80 systemen.
- de stakingsvorderingen op basis van een vermeende inbreuk op de bedrijfsgeheimen werden beperkt tot de NEOSCAN S70 en S80 systemen (aangezien deze als enig identificeerbaar voorwerp *baat zouden hebben gehad* van de vermeende onrechtmatigheid).

10. Na bepaling van de omvang van het hoger beroep, oordeelde het hof dat het herhalingsgevaar niet objectief kon worden uitgesloten (zie randnummers 17 tot 18 Tussenarrest).

V.C. Algemeen: rechtmatigheid en regelmatigheid van beslagen inzake namaak en de gevolgen voor de bewijswaarde van de eindverslagen
(Titel VII. Tussenarrest– randnummers 19 tot 24)

11. Het hof oordeelde reeds als volgt in het Tussenarrest (met herneming van de oorspronkelijke randnummers):

19. *NEOSCAN en dhr A argumenteren uitgebreid omtrent de onrechtmatigheid van de machtigingen (beschikkingen) en onregelmatigheid van de uitvoering van het beslag inzake namaak door de aangestelde deskundige.*

20. *De beoordeling die zich in eerste instantie opdringt, is in welke mate het hof (in zijn hoedanigheid van stakingsrechter) eventuele onrechtmatigheid nog kan in vraag stellen van:*

- *de beschikking van 29 mei 2020 van de voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen (afdeling Antwerpen) waartegen geen derdenverzet werd aangetekend.*
- *de beschikking van 27 juli 2020 van de voorzitter bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (afdeling Antwerpen) waartegen derdenverzet werd aangetekend doch werd afgewezen als ongegrond bij eindbeschikking van 15 oktober 2020 van dezelfde voorzitter en geen hoger beroep werd ingesteld tegen deze eindbeschikking.*

21. *In het kader van het derdenverzet dient de bevoegde voorzitter te beoordelen of aan de voorwaarden is voldaan tot toekenning van de machtiging van het beslag inzake namaak overeenkomstig artikel 1369bis/1 §1 en 3- 5 Ger. W., m.a.w. dient de rechtmatigheid van de gevorderde maatregel te worden beoordeeld.*

Het derdenverzet heeft echter géén betrekking op de regelmatigheid van de uitvoering van de opdracht door de deskundige. Dit geldt des te meer aangezien de bevoegde rechter gevat door het derdenverzet (in principe) abstractie dient te maken van een eventueel reeds neergelegd eindverslag lopende de procedure. De bevoegde rechter dient zich immers te plaatsen op de datum dat de bestreden beschikking werd gewezen.

Waar BRUKER argumenteert dat de “rechtmatigheid” van het beslag inzake namaak niet meer kan worden in vraag gesteld gezien enerzijds het niet-aantekenen van derdenverzet (m.b.t. de beschikking van 27 juli 2020) en anderzijds het niet-aantekenen van hoger beroep tegen de eindbeschikking van 15 oktober 2020 (m.b.t. de beschikking van 27

juli 2020), is dit terecht aangezien het hof (als stakingsrechter) geen bevoegdheid meer heeft tot intrekking of wijziging van de respectievelijke beschikkingen.

22. Anderzijds vermag het hof (als stakingsrechter) wel om de regelmatigheid van de uitvoering van de beslagmaatregel te beoordelen temeer daar de argumentatie van NEOSCAN en dhr A hun basis vinden in de respectievelijke eindverslagen (en dit in het bijzonder m.b.t. de regelmatigheid van de uitvoering van de beslagmaatregelen in het licht van de toepasselijke wetsartikelen).

De al dan niet regelmatigheid van de uitgevoerde maatregel kan gevolgen hebben voor de bewijswaarde die wordt toegekend aan de respectievelijke eindverslagen (waarbij eventueel kan worden overgegaan tot het weren van bepaalde delen uit het eindverslag die zouden wijzen op of het gevolg zijn van enige onregelmatigheid bij de uitvoering van het beslag inzake namaak).

23. Als maatstaf ter beoordeling van de al dan niet regelmatigheid van de uitvoering van het beslag inzake namaak dient het recht van verdediging van de beslagene te gelden en dit in het bijzonder gezien de aard van de beslag inzake namaak-procedure waar de beslagene wordt geconfronteerd met een beslissing tot aanstelling van een deskundige en in se niet wordt betrokken in de (invasieve) uitvoering van het deskundig onderzoek doch zich wel zal geconfronteerd zien met een eindverslag van een deskundige aangesteld door de rechtbank (voorzitter).

24. De begrenzing tussen de rechtmatigheid van het gevorderd beslag inzake namaak en de regelmatigheid bij de uitvoering van de opdracht door de deskundige ligt niet steeds voor de hand en dit geldt des te meer in onderhavige procedure aangezien, volgens NEOSCAN en dhr A, o.a. het vermeend niet voldaan zijn aan de toekenningsvoorwaarden, net blijkt uit het eindverslag dat werd neergelegd door de aangestelde deskundige.

In dit licht dient bijkomend opgemerkt dat de respectievelijke eindverslagen door de deskundige werden neergelegd nadat de termijn van derdenverzet was verstreken (m.b.t. de beschikking van 29 mei 2020 volgde het eindverslag op 19 augustus 2020) en/of nadat de procedure in derdenverzet reeds werd beslecht bij eindbeschikking én de termijn voor een eventueel hoger beroep reeds was verstreken (m.b.t. de beschikking van 27 juli 2020 volgde het eindverslag op 2 februari 2021– waarbij opgemerkt wordt dat bij tussenbeschikking van 27 augustus 2020 de neerlegging van het eindverslag werd geschorst totdat een eindbeslissing werd genomen in de procedure op derdenverzet).

V.D. Eenzijdige contacten tussen de deskundige en BRUKER (en/of diens raadslieden)
(Titel VII. Tussenarrest– randnummers 25 tot 29)

12. Het hof oordeelde als volgt in het Tussenarrest (met herneming van de oorspronkelijke randnummers):

25. *Het deskundig onderzoek, ingebed in een beslag inzake namaak, heeft een eigen ratio en finaliteit. De blijkt onder andere uit het gegeven dat de aangestelde deskundige (in principe) geen voorverslag of tussenverslag dient te maken en de te volgen procedure in die zin afwijkt van een “klassieke” deskundig onderzoek. Dit volgt uit het opzet van de procedure beslag inzake namaak dat er (in principe) enkel op gericht is om het bewijs te bevroeren en te beschrijven. De opdracht van de deskundige is te “beschrijven”. De deskundige wordt immers niet aangesteld om een advies te verstrekken omtrent het bestaan van de vermeende inbreuk op het intellectueel eigendomsrecht.*

De deskundige wordt aangesteld als deskundige van de rechtbank (op vraag van de houder van het intellectueel eigendomsrecht) om over te gaan tot een beschrijving van de vermeende inbreuk. De deskundige treedt alleszins niet op als deskundige van de beslaglegger (in casu BRUKER).

26. *Met deze finaliteit als basis dient de regelmatigheid van de uitvoering van het beschrijvend beslag te worden beoordeeld en in het bijzonder de eenzijdige contacten tussen de beslaglegger (BRUKER) en de deskundige (zowel voorafgaandelijk als lopende de uitvoering van de beslagmaatregelen).*

Het spreekt voor zich dat dergelijke contacten tot een uiterst minimum beperkt dienen te worden (in principe louter informatieverstrekking) en in principe overlegging van dezelfde informatie die werd meegedeeld aan de bevoegde voorzitter die de machtiging toestond. Het mag immers niet de bedoeling zijn dat de deskundige andere of bijkomende informatie wordt verstrekt die niet aan de bevoegde voorzitter, die de uitgebreidheid van het beschrijvend beslag dient te bepalen, werd meegedeeld.

Zodoende dient er, gezien de aard van de maatregel, duidelijkheid te zijn omtrent de inhoud van dergelijke eenzijdige contacten. De deskundige dient, als aangestelde van de rechtbank, een volledige transparantie na te streven opdat de rechter ten gronde de regelmatigheid van de uitvoering van de beslagmaatregel en als dusdanig de bewijswaarde van het eindverslag kan beoordelen.

Dat de in casu aangestelde deskundige uitermate voorzichtig dient te zijn tijdens de uitvoering van haar opdracht gezien haar finaliteit en ratio, en in het bijzonder met eenzijdige contacten, wordt zéér expliciet weergegeven in de beschikking van 29 mei 2020 waarin de bevoegde voorzitter stelde “de deskundige wordt eraan herinnerd dat zodra zij de beslagwerkzaamheden aanvat de procedure tegensprekelijk wordt, zodat eenzijdig contact met (BRUKER) uit ten boze is”.

27. Ondanks het bovenstaande dient het hof vast te stellen dat er veelvuldig eenzijdige contacten zijn geweest tussen de deskundige en BRUKER (dan wel haar raadslieden). Het hof beschikt heden niet over voldoende gegevens omtrent de inhoud ervan en de invloed die deze contacten kunnen hebben gehad op de bewijswaarde van het eindverslag en, in zijn algemeenheid, de regelmatigheid van de uitvoering van de opdracht door de deskundige.

Waar in de respectievelijke eindverslagen weliswaar wordt aangegeven welke contacten bestonden, liggen er onvoldoende elementen voor welke concrete informatie werd verstrekt aan de deskundige (al dan niet inhoudende een stellingname dan wel beoordeling) en in welke mate deze afwijkend was van de informatie die werd verstrekt aan de bevoegde voorzitter die de machtiging toestond. Concreet wijst het hof op het volgende:

- *In het eindverslag van 19 augustus 2020 (aanstelling en opdrachtschrijving bij beschikking van 29 mei 2020) wordt melding gemaakt van volgende contacten met BRUKER (i.e. haar vertegenwoordigers dan wel raadslieden)*
  - *mail van 29 mei 2020: mail van raadsman van BRUKER m.b.t. aanstelling: deze mail wordt niet voorgelegd.*
  - *voorbereidende call (video-call) van 4 juni 2020: Het hof stelt vast dat 8 vertegenwoordigers van BRUKER en 2 raadslieden van BRUKER hieraan deelnamen en dat deze 1u zou geduurd hebben (zie staat van erelonen en kosten) . Waar weliswaar het eindverslag melding maakt van dit onderhoud is het voor het hof onduidelijk wat werd besproken en meer in het bijzonder de noodzakelijkheid van de deelname van vertegenwoordigers van BRUKER eraan gezien de opdrachtschrijving in de vermelde beschikking.*
  - *Delen van de map met SKYSCAN-software via Microsoft OneDrive op 4 juni 2020. In het eindverslag wordt aangegeven dat deze map niet de “nodige” broncode bevat. Het hof blijft in het ongewisse wat dan wel werd gedeeld met de deskundige.*
  - *Mails van 8 juni 2020 met “bijkomende beschrijvingen m.b.t. SKYSCAN-software” en de broncode. Deze mail wordt niet voorgelegd aan het hof.*

- *In het eindverslag van 2 februari 2021 (aanstelling en opdrachtomschrijving bij beschikking van 27 juli 2020) wordt melding gemaakt van volgende contacten met BRUKER (haar vertegenwoordigers dan wel raadslieden)*
  - *mail van 29 juli 2020 van de raadsman van BRUKER met in bijlage de beschikking. Deze mail wordt niet voorgelegd.*
  - *Mail van 29 juli 2020 van de raadsman van BRUKER “verstuurd met een download link naar de technische tekeningen van BRUKER”. Deze mail wordt niet voorgelegd.*
  - *Call van 3 augustus 2020 met drie raadslieden van BRUKER “over de praktische zaken van dit beslag”. Uit de Staat van erelonen en kosten blijkt dat dit praktische onderhoud 1u zou geduurd hebben. Het hof blijft in het ongewisse omtrent de inhoud van dit gesprek.*

- *Verder wenst het hof te wijzen op volgende onduidelijkheden in het eindverslag van 2 februari 2020 (aanstelling en opdrachtomschrijving bij beschikking van 27 juli 2020) en meer in het bijzonder m.b.t. het verloop van de expertise (inhoudende een beschrijvende opdracht):*
  - *De deskundige maakt melding dat op 14 augustus 2020 de heer ████████ zijn verslag bezorgt aan haar, doch in het verslag wordt eveneens melding gemaakt dat op 8 september 2020 de heer ████████ zijn aangepast verslag bezorgt aan de deskundige “na mijn feedback”.*
  - *Op 11 december 2020 zou dhr B zijn “eerste concept van het rapport” overmaken dat zal worden gevolgd door “bijgewerkte versies” op 28 december 2020 en 12 januari 2021 “na nazicht”. De definitieve versie van het rapport zal dan worden neergelegd op 24 januari 2021. Aangezien enkel deze definitieve versie wordt neergelegd en niet de eerdere concepten, heeft het hof geen zicht op welke wijzigingen werden aangebracht en wat de onderliggende reden was, rekening houdend met de loutere beschrijvende opdracht.*

- *Tenslotte wijst het hof op de onduidelijkheden m.b.t. de onderliggende reden van het laattijdig neerleggen van het eerste verslag (neergelegd op 19 augustus 2020). De termijn voor het neerleggen van dit verslag was 11 augustus 2020.*

In dit kader dient te worden gewezen op de voorafgaandelijke contacten m.b.t. de aanstelling van de deskundige (bij beschikking van 27 juli 2020) op 14 juli 2020 door de raadsman van BRUKER omtrent de mogelijke nieuwe “missie”. De deskundige citeert in het verslag van 19 augustus 2020 deze mail waarin wordt verzocht om deze nieuwe “missie”

“telefonisch te bespreken” (en dit dus lopende de uitvoering van de beschrijvingsopdracht en aanstelling van de deskundige bij beschikking van 29 mei 2020). Dit telefonisch contact wordt georganiseerd op 23 juli 2020.

28. *In het licht van het bovenstaande acht het hof het aangewezen de deskundige te horen opdat het de bewijswaarde van de respectievelijke eindverslagen kan beoordelen. Het hof wenst er in dit kader op te wijzen dat het horen van de deskundige is ingegeven door het recht op een eerlijk proces in hoofde van NEOSCAN en dhr A en niet als doel heeft op enig wijze de deskundige in diskrediet te brengen dan wel haar deskundigheid in vraag te stellen.*

De uitsluiting van artikel 986 Ger. W. door artikel 1369bis/10 Ger. W. belet noch dat het hof op grond van artikel 19,3 Ger. W. ambtshalve een onderzoeksmaatregel beveelt (CATTOIR, B., “Burgerlijk Bewijsrecht (APR-reeks”, WOLTERS-KLUWER, Mechelen, 2013, p 120, nr. 332) noch dat het hof op grond van artikel 985 Ger. W. (waarvan de uitsluiting enkel geldt tijdens de uitvoering van het deskundig verslag dat na eindverslag als beëindigd dient beschouwd te worden) de deskundige ter zitting vermag op te roepen omtrent het reeds uitgevoerde beslag inzake namaak.

Met verwijzing naar artikel 875bis Ger. W. acht het hof dergelijke maatregel opportuun en oordeelt dat deze in de gegeven omstandigheden verenigbaar is met het doel en de ratio van het beslag inzake namaak.

29. *Verder acht het hof het raadzaam op de hoogte te worden gebracht van de schriftelijke communicatie en de stukken die door BRUKER aan de deskundige werden meegedeeld in het kader van de uitvoering van de beslagen inzake namaak en beveelt de deskundige dan ook in toepassing van artikel 877 Ger.W. om deze communicatie en stukken uiterlijk op 1 juni 2023 ter griffie van het hof van beroep neer te leggen (zie eveneens infra onder randnr. 37).*

Het hof oordeelt dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de deskundige stukken in haar bezit heeft die het bewijs inhouden noodzakelijk ter beoordeling van de bewijswaarde van de respectievelijke eindverslagen en ter bepaling van de uitgestrektheid van het uitgevoerde beslag inzake namaak.

V.D. Begrenzing van de opdracht van de deskundige (stukken aangereikt aan de bevoegde voorzitter die de machtiging toestond tot het leggen van beschrijvende maatregelen)
(Titel VII. Tussenarrest– randnummers 30 tot 34)

13. Het hof oordeelde reeds als volgt in het Tussenarrest (met herneming van de oorspronkelijke randnummers):

30. *Algemeen wordt de bevoegdheid van de deskundige in de uitvoering van zijn opdracht weergegeven in artikel 1369bis/1 § Ger. W. en meer bepaald “alle maatregelen te nemen die nuttig zijn voor de uitvoering van zijn opdracht binnen de grenzen ervan en, met name, afschriften te nemen kopieën, fotokopieën, fotografieën een audiovisuele opnames te maken evenals zich monsters te laten overhandigen van de goederen die moeten vermoed worden inbreuk te maken op het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming is ingeroepen en de bij de productie in of distributie daarvan gebruikte materialen in werktuigen en de desbetreffende documenten”. Eventueel kunnen bijkomende begrenzingsen en precisering worden opgenomen in de beschikking waarin hij werd aangesteld.*

31. *Het nemen van de maatregelen wordt allereerst begrensd door het voorwerp waarvan bescherming wordt beoogd, meer bepaald een “intellectueel eigendomsrecht”. Dat de procedure beslag inzake namaak in het Belgisch recht, als een vorm van bewijsbeslag, beperkt is tot inbreuken op een intellectueel eigendomsrecht blijkt expliciet in de artikelen 1369bis/1 tot 1369bis/10 Ger. W.*

Een houder van een bedrijfsgeheim (dat niet zou beschermd worden als intellectueel eigendomsrecht) die wenst een bewijsbeslag te vorderen kan dan ook niet terugvallen op de bepalingen ter bescherming van een intellectueel eigendomsrecht maar dient toepassing te maken van artikel 584 Ger.W. De beoordeling van dergelijke vordering is verschillend van een vordering op grond van artikelen 1369bis/1 tot 1369bis/10 Ger. W. (cfr. Gent, 20 juni 2022, P&B/RDJP 2022/4, p. 205-207).

32. *Een bijkomende begrenzing kan worden teruggekoppeld aan het gegeven dat het enkel deze rechten betreft “waarvan de bescherming is ingeroepen”. Aangezien de bevoegde voorzitter de voorwaarden dient te kunnen onderzoeken omtrent de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de gevorderde maatregel van beschrijvend beslag, dient de beslaglegger noodzakelijk de bewijsstukken neer te leggen van het “intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming is ingeroepen”. Dit veruitwendigt zich dan ook (o.a.) in de concrete stukken die worden weergegeven in bijlage tot het verzoekschrift beslag inzake namaak.*

De deskundige kan immers geen algemene opdracht worden gegeven die als het ware elke (ongespecificeerd) voorwerp van intellectueel eigendomsrecht omvat aangezien de bevoegde rechter enkel kan overgaan tot het beoordelen van de toekenningsvoorwaarden van het beschrijvend beslag indien hij kennis heeft kunnen nemen van de concrete voorwaarden.

De bijlagen bij het verzoekschrift zijn niet alleen essentieel voor de voorzitter ter beoordeling of voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden ter verlening van het gevraagde bewijsbeslag (hetgeen de rechtmatigheid van de beschikking betreft) doch beperken eveneens de uitvoering van de opdracht van de deskundige (hetgeen de regelmatigheid van de uitvoering van de beschikking betreft). De deskundige is enkel gevat omtrent (het concrete voorwerp van) het intellectueel eigendomsrecht waaromtrent bescherming wordt verzocht (en dat dus wordt geconcretiseerd in bijlage tot de respectievelijke verzoekschriften).

33. *Het is voor het hof niet duidelijk of de bijlagen die bij de respectievelijke verzoekschriften werden gevoegd en géén deel uitmaken van de beschikking zelf (als stuk neergelegd – respectievelijk stuk C1 en C3 van BRUKER) dezelfde zijn als de stukken die in onderhavige procedure worden aangereikt.*

Het hof beveelt dan ook dat deze stukken die door BRUKER conform artikel 877 Ger. W. werden aangereikt aan de bevoegde rechter die de machtiging tot beschrijvend maatregelen gaf, ter griffie worden voorgelegd uiterlijk op 1 juni 2023 (...).

Het hof oordeelt dat er ernstige aanwijzingen zijn dat BRUKER stukken in haar bezit heeft die het bewijs inhouden noodzakelijk ter beoordeling van de bewijswaarde van de respectievelijke eindverslagen en ter bepaling van de uitgestrektheid van het uitgevoerde beslag inzake namaak.

Concreet wenst het hof volgende stukken gevoegd te zien bij het dossier van rechtspleging:

Verzoekschrift tot beslag inzake namaak van 25 mei 2020:

- Stuk 1: Skyscan 1272 en Skyscan 1274 systemen*
- Stuk 2: Skyscan software: schermafbeeldingen en CD-ROM met Skyscan software*
- Stuk 7: Vergelijking tussen de schermafbeeldingen van de software van BRUKER en de software van NEOSCAN*

Verzoekschrift tot beslag inzake namaak van 24 juli 2020

- Stuk 1: Skyscan 1272 en Skyscan 1274 systemen*

┌ PAGE 01-00004245925-0022-0060-01-01-4 ─┐

- *Stuk 2: Skyscan software: schermafbeeldingen en CD-ROM met Skyscan software*
- *Stuk 11: Technische tekeningen*
  - *b. 1274*
- *Stuk 12: Prijslijst, offerte en PCM-overzicht*
- *Stuk 13: Vergelijking tussen de schermafbeeldingen van de software van BRUKER en de software van NEOSCAN*

34. *Het spreekt voor zich dat in afwachting van de hoorzittingen de deskundige en BRUKER op geen enkele wijze in contact mogen treden met elkaar.*

V.E. Maatregelen ter bescherming van (vermeende) bedrijfsgeheimen in het kader van onderhavige gerechtelijke procedure
(Titel VII. Tussenarrest– randnummers 35 tot 37)

14. Aangezien de informatie die het hof aan de deskundige en/of BRUKER verzocht neer te leggen mogelijk bedrijfsgeheimen zouden kunnen betreffen en inhouden, werden in toepassing van artikel 871bis §1 Ger. W. maatregelen getroffen ter bescherming ervan. Zo werd de toegang tot deze stukken alsmede de hoorzitting beperkt tot een zogenaamde vertrouwelijkheidskring.

15. Het hof heeft aangegeven dat in de toenmalige stand van de procedure, om proceseconomische redenen, elk van de neer te leggen stukken (alsmede de stukken 17 en 18 van BRUKER) als vermeend bedrijfsgeheim (in toepassing van artikel I.17/1, 1° Ger. W.) dienden beschouwd te worden, zodat NEOSCAN en dhr A nog steeds wordt toegelaten om de aard van de informatie (als bedrijfsgeheim) in vraag te stellen (in toepassing van artikel I.17/1, 1° Ger. W.).

16. Later zal de vertrouwelijkheidskring worden uitgebreid bij tussenarrest van 10 januari 2024 op vraag van NEOSCAN en dhr A. Ter zitting van 8 januari 2025 wordt de vertrouwelijkheidskring uitgebreid tot de tolk op basis van een vertrouwelijkheidsovereenkomst met datum 8 januari 2025.

⌈ PAGE 01-00004245925-0023-0060-01-01-4 ⌋

VI. VERHOOR VAN DE DESKUNDIGE

17. Zoals aangegeven werd de deskundige gehoord op de zitting van 13 december 2023. Het volgende PV van Verhoor werd opgesteld:

Vraag van het Hof: Wat werd er gezegd tijdens het gesprek van 23 juli 2020 tussen de raadslieden van appellanten en mevrouw de deskundige?

De deskundige geeft uitleg vooral over de praktische uitwerking en de kosten van de call van 03 augustus 2020 van het tweede beslag inzake namaak gezien de eventuele nood aan bijkomende expertise m.b.t. de uitvoering van de opdracht en de beschikbaarheid tijdens de zomerperiode.

Appellante vraagt aan de deskundige of de call van 03 augustus 2020 alleen betrekking had op de praktisch uitwerking en de kosten van het tweede beslag inzake namaak.

De deskundige antwoordt bevestigend.

Geïntimeerde vraagt hoe zit het precies met de tijdslijn: een telefoongesprek van 23 juli 2020 dan volgt er een beschikking inzake namaak van 27 juli 2020 en de call over de uitwerking dateert van 03 augustus 2020.

De deskundige antwoordt: er is geen spoor meer van dat telefonisch contact van 23 juli 2020. Volgens haar had dat betrekking of ze beschikbaar was voor de uitvoering van het tweede beslag inzake namaak en of ze dat inhoudelijk zag zitten.

Zij herhaalt dat ze een aantal mails is kwijtgeraakt.

Geïntimeerde vraagt of de deskundige bezwaar gemaakt heeft over het felt, naar aanleiding van beide beschikkingen inzake namaak, dat talrijke bijkomende stukken werden overgemaakt die niet gehecht waren aan het verzoekschrift.

De deskundige zegt dat ze daartegen geen bezwaar heeft gemaakt.

Ze heeft in de eerste beschikking zelf om bijkomende stukken gevraagd om de opdracht te kunnen uitvoeren.

┌ PAGE 01-00004245925-0024-0060-01-01-4 ─┐

Mbt tot de tweede beschikking zegt de deskundige dat de ontvangst van bijkomende stukken niet noodzakelijkere wijze een uitbreiding van de opdracht inhouden. Dit is alvast volgens haar niet de bedoeling.

In dat kader heb ik formeel gezien niet nagezien of de stukken die ik nadien per link ontvangen heb overeenkwamen met de stukken die ik via het verzoekschrift ontving.

Geïntimeerde vraagt: *waarom zijn er aanpassingen gebeurd aan het ontwerpverslag van dhr B.*

De deskundige stelt: *Hij zei zelf dat het verslag zo goed als klaar was maar de deskundige [REDACTED] was het daar niet mee eens.*

Ik ga niet klakkeloos de bevindingen van een ander expert overnemen temeer daar hij expert is in zijn domein maar zeker niet op vlak van deskundigenonderzoek. Ik meen dat ik voldoende van zijn domein begrijp om zijn werk in vraag te stellen. Ik ben geen leek. ik heb zeker niet zijn mening of zijn advies beïnvloed.

VII. STUKKEN NEERGELEGD TER VERKRIJGING VAN DE ONDERSCHIEDEN VERZOEKEN TOT BESLAG INZAKE NAMAAK EN GEBRUIKT TER UITVOERING VAN DE BESLAGEN INZAKE NAMAAK

18. Na neerlegging van de stukken waartoe in het Tussenarrest werd verzocht, blijkt (o.a.) het volgende:

- In het verzoekschrift beslag inzake namaak van 25 mei 2020 heeft BRUKER 9 stukken meegedeeld aan de voorzitter bij de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen) ter onderbouwing van haar verzoek. Op basis van deze stukken werd BIN 1 toegekend. Concreet heeft de bevoegde voorzitter opdracht gegeven over te gaan tot "een vergelijking van de bron- en objectcode van de besturings- en analysesoftware van enerzijds de systemen Skyscan 1272 en Skyscan 1274 en anderzijds de systemen Neoscan S70 en Neoscan S80". Aan de deskundige werd echter blijkbaar de broncode meegedeeld van het Skyscan 1275. In het verslag neergelegd op 19 augustus 2020 wordt enkel melding gemaakt van Skyscan 1275.
- In het verzoekschrift beslag inzake namaak van 24 juli 2020 heeft BRUKER in 11 technische tekeningen meegedeeld aan de voorzitter bij de rechtbank van

eerste aanleg Antwerpen (Afdeling Antwerpen). Op basis van deze stukken werd BIN 2 toegekend. Aan de deskundige werden blijkbaar 673 (bijkomende) technische tekeningen meegedeeld.

VIII. EISEN IN HOGER BEROEP NA TUSSENARREST VAN 29 MAART 2023

19. BRUKER herneemt in zijn volledigheid de vorderingen (m.b.t. het hoofdberoep en het incidenteel hoger beroep en de procedurekosten) die zij instelde vóór het Tussenarrest (en weergegeven onder randnummer 5).

Dit is opmerkelijk aangezien het hof de omvang van het hoger beroep reeds beoordeelde en beperkte tot de NEOSCAN S70 en S80-systemen (zie randnummer 9). Met betrekking tot dit onderdeel van de beoordeling in het Tussenarrest is de rechtsmacht van het hof uitgeput.

20. BRUKER voegt het volgende toe en dit in het licht van het incidenteel hoger beroep van NEOSCAN en dhr A:

In hoofdorde

Het incidenteel beroep van NEOSCAN en dhr A wat betreft het middel over de vergeleken broncode ontoelaatbaar, minstens ongegrond te verklaren;

Het incidenteel beroep van NEOSCAN en dhr A tot wering van de deskundigenverslagen van 19 augustus 2020 en van 2 februari 2021 voor het overige ongegrond te verklaren.

In ondergeschikte orde

de deskundige mevrouw ██████████ te bevelen om aanvullend onderzoek te doen op basis van artikel 984 lid 1 Ger. W.

21. NEOSCAN/dhr A verzoeken het hof als volgt in hun syntheseconclusie na Tussenarrest (aanpassingen aan de vorderingen ingesteld vóór Tussenarrest worden in *italic* en weglatingen doorstreept weergegeven):

Over het hoofdberoep:

Voorafgaandelijk:

Weert de deskundigenverslagen van 19 augustus 2020 en van 2 februari 2021 uit de debatten;

In hoofdorde:

- Verklaart het hoger beroep van BRUKER ontoelaatbaar in de mate dat het gericht is op andere NEOSCAN systemen dan de S70 en S80 prototypes;

┌ PAGE 01-00004245925-0026-0060-01-01-4 ─┐

- Verklaart het hoger beroep van BRUKER voor het overige ongegrond;

In ondergeschikte orde:

- Beperkt de door BRUKER gevorderde maatregelen tot het S80 prototype en verklaart voor recht dat maatregelen geen betrekking hebben op de microCT scanners die NEOSCAN heeft geleverd aan klanten en op de microCT scanners die zij thans verkoopt;

Over het incidenteel beroep:

Verklaart het incidenteel hoger beroep van NEOSCAN en dhr A toelaatbaar en gegrond en hervormt de bestreden beslissing als volgt:

- Stelt vast dat de mededelingen aan derden van of op instructie van BRUKER over de beweerde inbreuk op haar rechten door NEOSCAN en dhr A een oneerlijke handelspraktijk zijn die NEOSCAN en dhr A schade toebrengen of kunnen toebrengen, in strijd met artikel VI.104 WER;
- Verbiedt BRUKER om, al dan niet via een derde, ten aanzien van derden (uitgezonderd derden die gebonden zijn door een wettelijke verplichting tot geheimhouding) te beweren of suggereren dat de producten van NEOSCAN inbreuk maken op intellectuele eigendomsrechten van BRUKER (zonder dat een rechter zich daarover ten gronde heeft uitgesproken, op straffe van een dwangsom van € 10.000 per mededeling in strijd met dit verbod na de betekening van het arrest;
- Beveelt BRUKER om NEOSCAN binnen 10 dagen (vóór tussenarrest werd 2 dagen aangegeven) na betekening van het arrest een volledige lijst te bezorgen van alle ontvangers van berichten over deze procedure, op straffe van een dwangsom van € 10.000 per dag vertraging;
- Beveelt BRUKER om binnen 10 dagen (vóór tussenarrest werd 5 dagen aangegeven) na betekening van het arrest volgend bericht te sturen naar alle ontvangers van brieven of andere berichten over deze procedure en om de advocaten van NEOSCAN een kopie te bezorgen van die berichten, op straffe van een dwangsom van € 1.000 per dag vertraging en per ontvanger die het bericht niet heeft ontvangen: (herneming van synthese-conclusie voor Tussenarrest)
- Stelt vast dat BRUKER procesrechtsmisbruik heeft gepleegd door de eerste rechter onjuiste en/of volledige informatie te geven in haar verzoekschrift beslag inzake namaak van 25 mei 2020;

Over de kosten:

Veroordeelt BRUKER tot de kosten van het geding, met inbegrip van de kosten van dagvaarding en de rechtsplegingsvergoeding die zij begroot op € 15.000 (vóór tussenarrest € 14.000) per aanleg.

IX. TOELAATBAARHEID INCIDENTEEL HOGER BEROEP INHOUDENDE WERING UIT DE DEBATTEN VAN DE DESKUNDIGENVERSLAGEN OPGESTELD IN UITVOERING VAN BIN 1 EN BIN 2

Eerste middel NEOSCAN / dhr A

22. BRUKER stelt dat het incidenteel hoger beroep ontoelaatbaar zou zijn in toepassing van artikel 1054 (2) Ger. W. en dit concreet aangezien NEOSCAN/dhr A pas bij syntheseconclusie van 27 mei 2024 het "middel" zouden hebben ontwikkeld inhoudende dat de deskundige een "andere broncode" (dan degene weergegeven weergegeven in BIN 1) zou hebben vergeleken met de systemen NEOSCAN S70 en NEOSCAN S80. Dit middel werd, volgens BRUKER, niet opgeworpen in eerdere conclusies en dit ondanks het feit dat de deskundige in haar verslag expliciet melding maakt van de software *Skyscan 1275*.

Volgens BRUKER heeft het Tussenarrest dan ook geen nieuwe elementen ter kennis gebracht en hebben NEOSCAN/dhr A nooit betwist dat de deskundige de "verkeerde" broncode (van BRUKER) zou hebben gebruikt in uitvoering van BIN 1.

Ook in het bestreden vonnis werd, volgens BRUKER, aangenomen dat de correcte vergelijking werd gemaakt en hiertegen werd geen incidenteel hoger beroep ingesteld.

Tenslotte, stelt BRUKER dat de broncode *Skyscan 1275* een doorontwikkeling betreft van de broncode *Skyscan 1272* (hetgeen zou blijken uit een vergelijking van enkele fragmenten tussen de twee broncodes).

23. Het hof stelt allereerst vast dat de hierboven weergegeven argumentatie enkel betrekking lijkt te hebben op het incidenteel hoger beroep m.b.t. de wering uit de debatten van het deskundig verslag opgesteld in uitvoering van BIN 1.

Het is ondergeschikt dat BRUKER zal stellen dat het "middel" tevens dient afgewezen te worden "gelet op het gebrek aan betwisting in het verleden" (en dit blijkbaar niet enkel m.b.t. het deskundig verslag opgesteld in uitvoering van BIN 1 doch ook in uitvoering van BIN 2). Met betrekking tot de uitvoering van BIN 2 zal echter pas blijken ná Tussenarrest dat

PAGE 01-00004245925-0028-0060-01-01-4

BRUKER slechts 11 technische tekeningen voorlegde aan de bevoegde voorzitter om dan vervolgens 673 bijkomende technische tekeningen ter beschikking te stellen aan de deskundige. Dit gegeven was NEOSCAN/dhr A onbekend "*in het verleden*" (en zij kon dit ook niet "*betwisten*").

24. Verder dient opgemerkt dat NEOSCAN/dhr A doorheen deze procedure BRUKER hebben verzocht om de stukken neer te leggen die werden overgelegd aan de respectievelijke voorzitters die de beslagen inzake namaak hebben toegestaan. BRUKER heeft hier geen gevolg aan gegeven.

25. NEOSCAN/dhr A vorderden in hun conclusie van 16 september 2021 expliciet de wering uit de debatten van de respectievelijke deskundigenverslagen (wegens schending van het recht op tegenspraak).

NEOSCAN/dhr A tonen in dit licht voldoende naar recht aan dat voor de eerste rechter geen debat werd gevoerd over welke broncode (BIN 1) en/of welke technische tekeningen (BIN 2) werden overgelegd aan de respectievelijke voorzitters (die de respectievelijke (beschrijvende) beslagen inzake namaak toestonden) en dit om de eenvoudige reden dat noch NEOSCAN/dhr A noch de eerste rechter kennis hadden van deze stukken.

26. Omtrent de gevorderde wering uit de debatten wegens schending van het recht op tegenspraak werd ten andere geen beslissing genomen door de eerste rechter aangezien deze oordeelde (na het afwijzen van de hoofdvordering van BRUKER op andere gronden) dat "*alle andere middelen als niet ter zake dienend*" beschouwd dienen te worden. Zodoende was het ook niet mogelijk voor NEOSCAN/dhr A hieromtrent een concrete grief te formuleren.

27. In hun eerste conclusie in hoger beroep hebben NEOSCAN/dhr A als tweede middel (en in hun petitum uitdrukkelijk weergegeven) de wering van de deskundigenverslagen gevorderd. Dit betreft een expliciet incidenteel hoger beroep. Het gegeven dat niet de *juiste* broncode (BIN 1) dan wel dat niet de 673 (bijkomende) technische tekeningen werden meegedeeld aan de bevoegde voorzitters (en evenmin aan NEOSCAN/dhr A) betreffen dan ook "*feiten*" ter ondersteuning van haar middel strekkende tot wering uit de debatten van de deskundigenverslagen wegens schending van het recht op tegenspraak (en betreft geen incidenteel hoger beroep op zich).

28. Dat NEOSCAN/dhr A in het verslag (neergelegd op 19 augustus 2020) konden lezen dat de deskundige broncode van "*Skyscan 1275*" werd meegedeeld en niet deze in de

opdracht weergegeven van Skyscan 1272 en Skyscan 1274, kan dan wel zijn, doch deze argumentatie dient geplaatst te worden in het licht van het gegeven dat NEOSCAN/dhr A voorafgaandelijk het Tussenarrest gewoonweg géén kennis hadden welke broncode werd overgelegd aan de bevoegde voorzitter.

Bij gebreke aan het voorleggen van de stukkenbundel aan NEOSCAN/dhr A was het dan ook niet mogelijk om na te gaan of deze *Skyscan 1272* (en/of *Skyscan 1274*) overeenstemden met *Skyscan 1275*. Dit blijkt ten andere heden nog steeds het geval aangezien BRUKER naar eigen zeggen niet meer zou beschikken over desbetreffende volledige broncode *Skyscan 1274* (hetgeen opmerkelijk is aangezien zij net omtrent het intellectuele eigendomsrecht vormgegeven in de software van *Skyscan 1274* bescherming verzocht in haar verzoekschrift).

Verder dient trouwens geoordeeld dat de zogenaamde “*doorontwikkeling*” van *Skyscan 1272* niet voldoende naar recht kan worden bewezen door het louter voorleggen van fragmenten, hetgeen BRUKER trouwens expliciet in haar conclusies aangeeft “*Vier jaar na dato (...) is het uiterst moeilijk om nu nog aan te tonen dat de in 2020 overgemaakte broncode van het Skyscan-systeem 1275 puur de doorontwikkelde verste was van de broncode van het Skyscan-systeem 1272*” (p. 33 *syntheseconclusie*)).

Algemeen doet het argument van de doorontwikkeling trouwens niet ter zake in het licht van de verplichtingen die rustten op de verzoeker bij het aanvragen van een (beschrijvend) beslag inzake namaak (zie infra onder randnummer 39 en 40).

29. Tenslotte wijst het hof erop dat de vermeende schending van (o.a.) het recht op tegenspraak (waarop NEOSCAN/dhr A zich in hoofdzake beroept) kan blijken uit een samengaan van verschillende omstandigheden (feiten) die elkaar versterken. Hierbij dienen zodoende de verschillende omstandigheden/feiten in onderlinge verhouding te worden beoordeeld en is het mogelijk dat een feit, dat op zich misschien onvoldoende is om te besluiten tot een schending van het recht op tegenspraak, wel van overtuigend belang kan worden beschouwd in verhouding tot andere feiten/omstandigheden. Het uitsluiten van een dergelijke omstandigheid/feit ter onderbouwing van een middel, kan *op zich* als een schending van het recht op tegenspraak worden beschouwd.

30. In het licht van het bovenstaande wordt het incidenteel hoger beroep waar dit betrekking heeft op de wering uit de debatten van de deskundigenverslagen toelaatbaar geacht.

X. VERZOEK TOT STELLEN VAN EEN PREJUDICIËLE VRAAG AAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EU ALS GESTELD BIJ SCHRIJVEN VAN 20 DECEMBER 2024

31. Bij schrijven van 20 december 2024 lichtten de raadslieden van BRUKER het hof in omtrent het gegeven dat zij op de pleitzitting van 8 januari 2025 (in ondergeschikte orde) zouden verzoeken om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de EU in het licht van het op 14 maart 2024 gewezen zogenaamde “*Prefamac*”-arrest door het hof van cassatie (C.18.0612.N)(Cass. 14 maart 2024, IRDI 2024/3, p. 240-242). Bij schrijven van 2 januari 2025 verzetten de raadslieden van NEOSCAN/dhr A zich tegen het “*nieuwe midde*” dat door BRUKER werd ontwikkeld.

32. Het hof wijst er in dit verband op, zij het terzijde, dat vermeld cassatie-arrest reeds werd gewezen voorafgaandelijk (14 maart 2024) het neerleggen van de syntheseconclusie van BRUKER na tussenarrest (9 september 2024).

33. Het hof beschouwt dit schrijven van 20 december 2024 uitgaande van de raadslieden van BRUKER als een nota “*die niet ten laatste tegelijk met de conclusies*” werd neergelegd, zodat het zich verplicht ziet vermeld schrijven uit de debatten te weren (cf. artikel 740 Ger. W.).

34. BRUKER heeft uiteraard wel de mogelijkheid om (cf. artikel 756bis Ger. W.) op basis van deze geweerde *nota* te pleiten aangezien de wering ervan geen verbod tot pleiten inhoudt. Dergelijk pleidooi geldt echter niet als conclusie. Het gevolg hiervan is *enerzijds* dat het hof niet verplicht is hierop te antwoorden en *anderzijds* dat het hof van rechtswege de mogelijkheid moet bieden aan NEOSCAN/dhr A om antwoordconclusies in te dienen en de zaak dient in voorzetting te zetten (artikel 756bis §2 Ger. W.). Het hof kan deze termijn inkorten op verzoek van de partij die op grond hiervan conclusies mag indienen. In pleidooien gaven NEOSCAN/dhr A aan dat zij van deze mogelijkheid geen gebruik wensten te maken zodat de zaak na de pleitzitting van 8 januari 2025 in beraad kon worden genomen.

35. Volledigheidshalve wordt aangegeven dat zou het hof het vooralsnog nuttig achten om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de EU, het dit steeds ambtshalve vermag te doen. Hierbij beslist het hof soeverein of de prejudiciële vraag bijdraagt tot de beslechting van het te beoordelen voorgelegde geschil. Gezien de wering uit de debatten van het schrijven (*nota*) van 20 december 2024 vanwege BRUKER, dient het hof, indien het in de overtuiging zou zijn dat géén prejudiciële vraag dient gesteld te worden, dit op zich echter niet te vermelden.

XI. BEOORDELING

XI.A. De deskundigenverslagen neergelegd in uitvoering van BIN 1 en BIN 2

XI.A.1. Principes en wettelijk kader (beschrijvend) beslag inzake namaak

36. In het kader van de procedure beslag inzake namaak kunnen twee maatregelen worden verzocht (en verkregen): *enerzijds* een loutere beschrijvende maatregel (met de verplichting tot onderzoek door de bevoegde voorzitter van de voorwaarden weergegeven in artikel 1369bis/1 §3 Ger. W.) en *anderzijds* (bijkomende/vergezellende) beslagmaatregelen strekkende tot materiële bewaring van de vermeende inbreukmakende goederen (met de verplichting tot onderzoek door de bevoegde voorzitter van de voorwaarden weergegeven in artikel 1369bis/1 §5 Ger. W.). Dergelijke bijkomende/vergezellende maatregel (indien hiertoe wordt verzocht) kan worden toegestaan hetzij samen met de beschrijvende maatregel hetzij afzonderlijk volgend op een beschrijvende maatregel.

Zowel BIN 1 als BIN 2 betreffen beschikkingen waarbij een louter beschrijvende maatregel werd verzocht (en toegestaan), zodat het hof zich hiertoe beperkt in de hierop volgende beoordeling.

37. In het Tussenarrest heeft het hof reeds gewezen op de eigen ratio/finaliteit van (een procedure strekkende tot) een (beschrijvend) beslag inzake namaak (zie randnummer 25 Tussenarrest en hierboven herhaald onder randnummer 12).

Ter herneming en aanvulling: het (beschrijvend) beslag inzake namaak is primair gericht op het beschrijven (bevrozen) van mogelijk bewijs "*voorwerpen, documenten of werkwijzen die van aard zijn de beweerde namaak alsook de oorsprong, de bestemming en de omvang ervan aan te tonen*" (cf. artikel 1369bis/1 § 1 Ger. W.). Het strekt er in essentie toe te voorkomen dat bewijsmateriaal zou "*verdwijnen*" (cf. DE KONICK, C., FIGYS, J. en BUSSÉ, J, "*Het beslag inzake namaak een stand van zaken*" (tweede editie), CABG, Intersentia, 2020, Brussel, p. 12). Het betreft dus een voorbereidende procedure die in principe (bij geslaagd bewijsbeslag) wordt gevolgd door een procedure ten gronde. In deze vervolgpcedure dienen o.a. zowel de intellectueelrechtelijke beschermingsvoorwaarden als de inbreuk ten gronde te worden beoordeeld.

38. Het (bewijs)beslag (doch ook de begrenzing ervan) vindt zijn oorsprong in een evenwicht van verschillende grondrechten (als verwoord in het Europees Verdrag tot

bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, het eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM, het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (2000/C 364/01) en de Belgische Grondwet).

Zo beschikt de houder van een intellectueel eigendomsrecht over grondrechten (o.a. recht op een eerlijk proces (o.a. recht op bewijsvergaring)(artikel 6 EVRM), recht op de bescherming van zijn (intellectueel) eigendomsrecht (artikel 17 Handvest EU), recht op een doeltreffende voorziening in rechte (artikel 47 Handvest EU), ...), alsmede de beslagene (o.a. recht op een eerlijk proces (inhoudende een recht op tegenspraak en recht op openbare behandeling, recht van verdediging)(artikel 6 EVRM), recht op eerbiediging van zijn privé-leven en woning (artikel 8 EVRM doch eveneens artikel 15 G.W.), recht op vrijheid van ondernemen (artikel 16 EVRM), recht op bescherming van eigendom (artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM) ....

Het gecreëerde wettelijk kader van het bewijsbeslag vindt zijn oorsprong dan ook in een afweging van het (proportioneel) voordeel van de houder van een intellectueel eigendomsrecht in het licht van vermelde grondrechten. De uitoefening van grondrechten door de houder van een intellectueel eigendomsrecht houdt immers een inperking in van de grondrechten van de beslagene. Dergelijke inperkingen worden echter toegelaten en mogen slechts worden toegepast ten behoeve van het doel waarvoor zij zijn gegeven (artikel 18 EVRM). Een gelijkaardige bepaling is terug te vinden in het Handvest EU waar beperkingen aan de grondrechten enkel mogelijk zijn indien, conform artikel 52 (1) van het Handvest EU ze *“bij wet worden gesteld en de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen”*. Verder bepaalt dit artikel dat *“met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel alleen beperkingen (kunnen) worden gesteld indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen beantwoorden”*.

Specifiek m.b.t. intellectuele eigendomsrechten in het Uniekader (en concreet het bewijsbeslag) wordt gewezen op Richtlijn 2004/48/EG van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (hierna aangeduid als de *“Handhavingsrichtlijn”*) en concreet artikel 7.1. De Handhavingrichtlijn (m.i.v. artikel 7) werd omgezet in Belgisch recht en de bestaande regelgeving m.b.t. het bewijsbeslag werd hervormd in hoofdstuk XIXbis van het Ger. W. (artikel 1369 bis/1 e.v. Ger. W.).

In deze regelgeving heeft de Belgische wetgever een billijk evenwicht willen bereiken tussen *“het recht op bewijsgaring enerzijds en het recht op een eerlijk proces en het recht op bescherming van het privé-leven (bescherming van bewijsmateriaal) anderzijds”* (cf.

conclusie advocaat-generaal E. Herregodts in het licht van het Cassatie-arrest van 14 maart 2024 (ECLI:BE:CASS;2024:CONC.20240314.1N.7).

39. Het billijk evenwicht dat de Belgische wetgever betrachtte na te streven vindt zijn concrete uitwerking (en doorwerking) o.a. in de bewijslast in hoofde van de verzoeker.

De *bewijslast* in hoofde van de verzoeker m.b.t. de intellectuele inbreuk is relatief laag waar deze enkel voldoende naar recht *aanwijzingen* dient aan te reiken van een inbreuk (cf. artikel 1369bis/1 §3 (2) Ger. W.) Deze verlaagde bewijslast werd ingegeven aangezien de maatregel er niet toe strekt om de inbreuk vast te stellen maar enkel om hiertoe bewijs te “*bevriezen*” zodat dit kan worden gebruikt in een vervolprocedure.

De bewijslast in hoofde van de verzoeker omtrent de ogenschijnlijke geldigheid van het intellectueel eigendomsrecht waarvan bescherming wordt ingeroepen (cf. artikel 1369bis/1 §3 (1) Ger. W.), was doorheen de jaren ook betrekkelijk laag (en eerder formalistisch van aard) doch werd verhoogd waarbij een louter formeel onderzoek evolueerde naar een daadwerkelijk onderzoek van alle feiten en omstandigheden die worden aangereikt (Cass. 12 september 2014, *I.R.D.I.*, 634).

Het spreekt voor zich dat dergelijk onderzoek enkel mogelijk is indien de verzoeker de elementen voorlegt die dit mogelijk maken (hetgeen trouwens wordt weergegeven in artikel 1369bis/2 (§2) Ger. W. waarbij de verzoeker wordt opgelegd de bewijsstukken te overleggen) (zie ook verder onder randnummer 40).

40. In verdere concrete toepassing van het bovenstaande doch eveneens ter waarborging van het billijk evenwicht dat wettelijk werd nagestreefd, dienen de actoren in een (eenzijdige) procedure beslag inzake namaak de hierna weergegeven expliciete of impliciete verplichtingen te respecteren. Het betreft als het ware “*filters*” opdat het “*billijke*” evenwicht dat door de wetgever werd gecreëerd behouden blijft.

- In hoofde van de **verzoeker** (*als eerste filter*):
  - *Informatie- en transparantieplicht*: De verzoeker dient de rechter in te lichten over alle redelijke omstandigheden die een mogelijke invloed zouden kunnen hebben op het toestaan van de gevraagde maatregel. Dit is in se een invulling van de procedurele loyaliteitsplicht in het kader van elke eenzijdige procedure. Concreet, en toegespitst op het ingeroepen intellectueel eigendomsrecht, wordt gewezen op

- (i) artikel 1369bis/2 Ger. W. dat aangeeft dat de stukken die het ingeroepen intellectueel eigendomsrecht rechtvaardigen bij het verzoekschrift dienen gevoegd te worden. De bedoeling hiervan is “logischerwijze” om de schijn van geldigheid van het beweerd recht te verifiëren (cf. RONSE, C., “Deskundigenonderzoek in het intellectueel eigendomsrecht: beslag inzake namaak” in “Handboek Deskundigenonderzoek”, WOLTERS-KLUWER, p. 626). Een gebrek aan mededeling hiervan kan ten andere niet meer worden rechtgezet in een verzetsprocedure (cf. Antwerpen 2 november 2005, *IRDI*, 2006, 148) en het niet-naleven hiervan heeft als risico dat het beslag kan worden ingetrokken en/of nietig wordt verklaard (cf. NEEFS, K., “De informatieplicht bij beslag inzake namaak”, *IRDI* 2014, 655 en SOMERS, N., “Artikel 1369bis/1 Ger. W. in X., *Handels- en economisch recht, Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, 1 januari 2020, p. 191 zoals geciteerd in RONSE, C., *o.c.*, onder voetnoot 1570).
- (ii) (ter verdere ondersteuning) artikel 7.1. Handhavingsrichtlijn dat omtrent de bewijslast aangeeft dat de verzoeker het “(...) redelijkerwijs beschikbaar bewijsmateriaal” overlegt tot staving van haar beweringen dat er inbreuk op haar intellectuele-eigendomsrecht is gemaakt of zal worden gemaakt (...).
  - *Stelplicht*. Naast het effectief overleggen van het concrete voorwerp van het ingeroepen intellectueel eigendomsrecht waarvan hij bescherming beoogt, dient de verzoeker te voldoen aan de stelplicht opdat de bevoegde voorzitter in de mogelijkheid wordt gesteld de voorwaarden van artikel 1369bis/1 §3 (1) Ger. W. effectief te onderzoeken. Het al dan niet voldoen hiervan werkt door in de beoordeling door de rechter ten gronde in het licht van de bewijsplicht in hoofde van de eisende partij (cf. randnummer 58 e.v.).
- In hoofde van de **bevoegde voorzitter (als tweede filter)**:
  - *Motiveringsplicht*. De bevoegde voorzitter dient concreet na te gaan, op basis van de neergelegde stukken en de stelplicht, of voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden voor een dergelijk beslag (artikel 1369bis/1 § 3 (1) en (2) Ger. W.). In het licht van het voorafgaande (informatieplicht in hoofde van de verzoeker) dient de bevoegde voorzitter zich dan ook te beperken tot het toestaan van maatregelen die betrekking hebben op het intellectueel eigendomsrecht waarvan hij (cf. artikel 1369bis/1 §3 (1) Ger. W.) de ogenschijnlijke geldigheid aan een onderzoek diende te onderwerpen.

- De *uitgestrektheid* van de machtiging tot beschrijvend beslag inzake namaak. De machtiging die kan worden verstrekt aan de deskundige is conform artikel 1369bis/1 §2 Ger. W. beperkt “tot maatregelen die nuttig zijn voor de uitvoering van zijn opdracht binnen de grenzen ervan” waarna (niet-beperkend) concrete maatregelen worden opgesomd doch deze expliciet worden beperkt tot “het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming is ingeroepen”. Dat dit het concrete voorwerp betreft en niet in zijn algemeenheid “een intellectueel eigendomsrecht” blijkt uit de expliciete toevoeging van “en de bij de productie en/of distributie daarvan gebruikte materialen en werktuigen en de desbetreffende documenten.” Een intellectueel eigendomsrecht *op zich* kan niet worden geproduceerd en/of gedistribueerd, doch enkel een concreet voorwerp onderliggend aan het intellectueel eigendomsrecht. Een gebrek aan het overleggen van dergelijk concreet voorwerp zou immers een vrijbrief kunnen inhouden voor de verzoeker om “alles” te doen beschrijven zelfs deze (vermeende) inbreuken waarvan het onderliggend voorwerp van het intellectueel eigendomsrecht niet werd voorgelegd aan de bevoegde voorzitter.
- In hoofde van de **deskundige (als derde filter)**:
  - *Verbod tot contact* met de verzoeker met uitzondering van noodzakelijke praktische afspraken ter uitvoering van de opdracht. In essentie zou de deskundige enkel de beschikking met stukken dienen te worden aangereikt en zou geen bijkomende informatie meer dienen verstrekt te worden dan diegene die werd aangereikt aan de rechter die het beslag toestond. In deze voorbereidende contacten dient de deskundige er zorg voor te dragen zijn onafhankelijkheid en onpartijdigheid te bewaren (cf. Gent 24 juni 2013, *ICIP* 2014, 78). Dit zou kunnen worden gewaarborgd door een weerslag (ideaal kopie) van de schriftelijke contacten dan wel een weerslag (ideaal opname) van mondelinge contacten te voorzien in het verslag.
  - *Uitvoering* van zijn (beschrijvende) opdracht zowel rekening houdend met de gegeven opdracht alsmede de plichten die voortvloeien uit de Belgische relevante regelgeving. Allereerst dient hieromtrent te worden aangegeven dat de deskundige zich te allen tijde dient te houden aan de grenzen die voortvloeien uit de wettelijke aard van zijn opdracht (cf. *RONSE, C., o.c.*, p. 631), waarbij de uitvoering van een (beschrijvende) opdracht duidelijk verschillend is vergeleken met deze die hij waarneemt in het kader van een (regulier) deskundig onderzoek dat tegensprekelijk van aard is. In zijn verslag dient de deskundige zich te beperken tot een “*technische beschrijving zonder*

enig technisch advies te verstrekken of zich uit te spreken over het bestaan van de namaak" (cf. RONSE, C., o.c., p. 616-617). In die zin zal de opdracht van de deskundige zich dan ook dienen te beperken tot zuiver materiële en objectieve vaststellingen die nodig zijn om de feitenrechter (vervolgprocedure) in te lichten over het bestaan, de aard en de omvang van de beweerde namaak (zie o.a. Gent 24 juni 2013, ICIP 2014, 78; Brussel 31 mei 2010, IRDI 210, 406). Vanuit een pragmatische benadering kan echter niet vermeden worden dat de deskundige al een eerste oordeel vormt omtrent het potentieel inbreukmakend karakter van bepaalde zaken. Een eerste beoordeling kan in sommige gevallen niet worden uitgesloten (cf. DE KONINCK, C., o.c., p. 71), doch dit dient (gezien het louter eenzijdig karakter van de beschrijvende maatregel) tot een strikt minimum beperkt te worden waarbij de deskundige alle elementen dient aan te geven waarom hij tot een dergelijke (niet op tegenspraak berustte) beoordeling besluit.

- *Bescherming* van de wettelijke belangen van de beslagene (artikel 1369bis/6 Ger. W.). Ook in de uitvoering van het beslag inzake namaak (m.i.v. de redactie van het verslag) dienen de grondrechten van de beslagene te worden gewaarborgd.
- Verzoeken strekkende tot opheldering aan de voorzitter die de maatregel toestond. Zou de deskundige twifelen omtrent de uitvoering van zijn opdracht (m.i.v. de uitgebreidheid van de machtiging in het licht van de vrijwaring van de wettige belangen van de beslagene) dan kan hij zich richten tot de bevoegde voorzitter in zijn rol van toezichthouder van de toegestane maatregel. Dergelijke mogelijkheid strekt er toe om de wettelijke belangen van de beslagene te beschermen in geval van twijfel.

41. Het past ten slotte melding te maken van het gegeven dat artikel 7(1) Handhavingsrichtlijn als (minstens impliciete) toekenningsvoorwaarde van een bewijsbeslag aangeeft dat *"het aannemelijk is dat uitstel de rechthebbende onherstelbare schade zal berokkenen, of indien er een aantoonbaar gevaar voor vernietiging van bewijsmateriaal bestaat"*. Dergelijk onderzoek (beoordeling) wordt niet in de Belgische regelgeving opgenomen waar deze betrekking heeft op een louter beschrijvende maatregel zodat de rechtsleer aanneemt dat indien voldaan is aan de voorwaarden (weergegeven in artikel 1369bis/1 §3 (1) en (2) Ger. W.) de verzochte maatregel niet kan worden verboden (cf. ROELS, M., *"Het beslag inzake namaak als fishing expedition. Kan de rechter verhinderen dat de vangst wordt binnengehaald?"*, IRDI 2024/1, p. 7 randnummer 10).

Pragmatisch wordt dit echter in de Belgische rechtspraak opgevangen door de figuur van het *rechtsmisbruik* (hetgeen door NEOSCAN/dhr A in casu wordt ingeroepen) aangezien een “
beschrijvend beslag inzake namaak er toe strekt te verhinderen *dat uitstel de rechthebbende onherstelbare schade zal berokkenen, of indien er een aantoonbaar gevaar voor vernietiging van bewijsmateriaal bestaat*”. Een verzochte maatregel tot beschrijvend beslag die niet dit doel nastreeft kan dan als rechtsmisbruik worden beschouwd afhankelijk van de omstandigheden van het geval.

XI.A.2. Beslag inzake Namaak en Bedrijfsgeheimen

42. Alhoewel er hieromtrent discussie bestaat (cf. STULENS, V., “*Bedrijfsgeheimen en bewijsnood: quo vadis?*”, P&B/RDJP 2022/4, p. 155-156), heeft de Belgische wetgever er voor gekozen om bedrijfsgeheimen niet te beschouwen als een “*intellectueel eigendomsrecht*” en dit (o.a.) door dit onderdeel als dusdanig niet op te nemen in het WER alsmede door de mogelijkheid van beslag inzake namaak niet te voorzien in de Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen (cf. RONSE, C., o.c., p. 620).

43. Zoals hierboven reeds aangegeven onder randnummer 13 met verwijzing naar randnummer 31 Tussenarrest) reikt de procedure (beschrijvend) beslag inzake namaak een hulpmiddel aan ter bewijsvergaring/bevriezing voor de houder van een *intellectueel eigendomsrecht* en biedt artikel 584 Ger. W. zich aan als alternatief voor de houder van een *bedrijfsgeheim*. Deze mogelijkheid werd bevestigd door het Hof van Cassatie in zijn arrest van 4 januari 2024 (C.22.0372.N/1).

44. Hierbij dient bijkomend opgemerkt dat de procedure beslag inzake namaak echter eveneens een uitkomst kan bieden aan de houder van een bedrijfsgeheim indien dergelijk bedrijfsgeheim een concreet voorwerp betreft dat eveneens bescherming geniet en dat voldoet aan de drempelvoorwaarden voor intellectueelrechtelijke bescherming (o.a. technische tekeningen, software, letterkundig werk... als auteursrechtelijk beschermd werk). Het zal dan echter toekomen aan de bevoegde voorzitter, die dient te oordelen omtrent een verzoek strekkende tot beslag inzake namaak, of voldaan is aan de voorwaarde van een “*prima facie*” geldig intellectueel eigendomsrecht hetgeen allereerst het voorleggen van deze bedrijfsgeheimen noodzaakt (in toepassing van artikel 1369bis/6 Ger. W.)(zie randnummer 40).

XI.A.3. Toetsing van het bovenstaande door het hof van beroep (in het kader van een hoger beroep tegen een stakingsvordering)

45. Procedureel wordt het gebrek aan tegenspraak in hoofde van de beslagene opgevangen door de Belgische wetgever door te voorzien in een procedure van derdenverzet en hoger beroep (cf. conclusie advocaat-generaal E. Herregodts in het licht van het Cassatie-arrest van 14 maart 2024 (ECLI:BE:CASS:2024:CONC.20240314.1N.7)).

46. Hierbij wordt aangegeven dat deze procedurele waarborgen geen toepassing kunnen kennen indien pas na het verstrijken van de termijnen vooropgesteld voor derdenverzet en hoger beroep elementen worden ter kennis gebracht van de beslagene die hij relevant acht om zijn recht op tegenspraak te kunnen waarborgen zodat het procedureel gebrek aan tegenspraak een plaats dient te vinden in de vervolprocedure (i.e. onderhavige procedure).

47. Zoals reeds aangegeven in het Tussenarrest heeft het hof van beroep alleszins rechtsmacht om te oordelen omtrent de regelmatigheid van de *uitvoering* van het beslag inzake namaak door de aangestelde deskundige (zie randnummer 21 - 24 als weergegeven hierboven onder randnummer **11**).

In het licht hiervan werd erop gewezen dat het hof geen rechtsmacht meer heeft tot "*intrekking of wijziging*" van de gewezen beschikkingen, doch wel heeft een dergelijke beoordeling een mogelijk gevolg op de *bewijswaarde* die wordt toegekend aan de respectievelijke eindverslagen.

48. Daarnaast heeft het hof rechtsmacht om te oordelen omtrent een mogelijke *wering* uit de debatten van het eindverslag en dit op grond van een aantasting van de grondrechten in hoofde van de beslagene (o.a. het recht op tegenspraak waarop NEOSCAN/dhr A zich uitdrukkelijk beroept). Deze grondrechten dienen te allen tijde te worden gerespecteerd zodat beoordeling omtrent de aantasting hiervan niet enkel een voorwerp dient uit te maken van een derdenverzet (dan wel hoger beroep) doch eveneens van een vervolprocedure (zoals in casu). Dit geldt andermaal des te meer indien elementen (afzonderlijk dan wel samengenomen zie randnummer 29) ter afweging van de proportionaliteit tussen de grondrechten van de houder van het intellectueel eigendomsrecht (de verzoeker) en deze van de beslagene pas aan het licht komen na de termijnen van derdenverzet en hoger beroep (tegen de beschikking die het beschrijvend beslag toestaat) en concreet zoals in casu na het opleggen tot het overleggen van stukken (in toepassing van artikel 877 Ger. W.) en een maatregel inhoudend het horen van de deskundige (in toepassing van artikel 19 Ger. W.) en het horen van de deskundige.

Ter herhaling wordt aangegeven dat dergelijke beoordeling omtrent de aantasting van de grondrechten in deze stand van de procedure noch kan leiden tot een “*intrekking of wijziging*” van de gewezen beschikkingen beslag inzake namaak, doch wel tot de wering van het verslag dat werd opgesteld in uitvoering van de respectievelijke beslagen inzake namaak (of minstens van specifieke onderdelen indien de aantasting van de grondrechten kan verholpen worden door een partiële wering opdat het proportionele evenwicht terug in ere kan worden hersteld).

XI.A.4. Toepassing van het bovenstaande op de verslagen neergelegd in het kader van de uitvoering van BIN 1 en BIN 2

49. Het hof besluit tot de volledige wering van de verslagen neergelegd in het kader van de uitvoering van BIN 1 en BIN 2. Het hof motiveert als volgt:

- BRUKER heeft volgend op haar respectievelijke verzoekschriften andere dan wel bijkomende stukken overhandigd aan de deskundige in uitvoering van haar opdracht:
  - M.b.t. BIN 1 was het onderzoek van de bevoegde voorzitter (in toepassing van artikel 1369bis/1 § 3 (1) Ger. W.) beperkt tot de intellectuele eigendomsrechten waarvan bescherming werd ingeroepen en concreet de bron- en objectcodes van de besturings- en analysesoftware van Skyscan 1272 en Skyscan 1274. Eveneens werd de machtiging van de deskundige hiertoe expliciet beperkt “*het vergelijken van de bron- en objectcodes van de besturings- en analysesoftware van enerzijds Skyscan 1272 en Skyscan 1274 en anderzijds de systemen Neoscan S70 en Neoscan S80*”. De deskundige werd echter het *Skyscan 1275* ter hand gesteld en het is hierop dat de deskundige haar onderzoek baseerde, een software die de bevoegde voorzitter niet kon onderzoeken in het licht van artikel 1369bis/1 § 3 (1) Ger. W. BRUKER voert aan dat zij de besturings- en analysesoftware van Skyscan 1274 niet kon overmaken aangezien dhr A deze zou hebben verwijderd. Dit is een weinig redelijk argument aangezien dit in se aantoonde dat BRUKER niet over voldoende elementen beschikte om de ogenschijnlijke geldigheid van deze software Skyscan 1274 te bewijzen, doch nog minder is dit een aanvaardbare reden om de rechter niet Skyscan 1275 voor te leggen.
  - M.b.t. BIN 2 was het onderzoek van de bevoegde voorzitter (in toepassing van 1369bis/1 § 3 (1) Ger. W.) beperkt tot de intellectuele eigendomsrechten waarvan bescherming werd ingeroepen en concreet o.a. de 11 technische tekeningen. Alhoewel de machtiging die werd verstrekt aan de deskundige op

het eerste zicht verder reikt, dient de machtiging inhoudende het nemen van maatregelen “*die vermoed worden inbreuk te maken op de auteursrechten en databankrechten*” van BRUKER gelezen te worden in het licht van artikel 1369bis/1 § 3 (1) Ger. W. en artikel 1369bis/6 Ger. W. zodat de maatregelen enkel betrekking kunnen hebben op het concrete voorwerp beschermd door intellectuele eigendomsrechten waarvan bescherming werd gevraagd (i.e. m.b.t. het auteursrecht op de 11 technische tekeningen neergelegd als stuk). De deskundige werden echter 673 bijkomende technische tekeningen ter beschikking gesteld en het is blijkbaar enkel op deze later aangeleverde technische tekeningen dat de deskundige haar onderzoek baseerde. Het betreft technische tekeningen die de bevoegde voorzitter niet kon onderzoeken in het licht van artikel 1369bis/1 § 3 (1) Ger. W. Het ter beschikking stellen van 673 bijkomende technische tekeningen is een onaanvaardbare uitbreiding van de opdracht van de deskundige die niet kon worden voorzien in de machtiging die werd verstrekt aan de deskundige in samenlezing met de relevante wettelijke bepalingen. Volledigheidshalve (en in antwoord op de argumentatie van BRUKER) wordt aangegeven dat deze beoordeling niet een “*beperking*” inhoudt van de opdracht van de deskundige (waartoe het hof niet bevoegd is zie supra randnummer 45 e.v.), doch wel een beoordeling omtrent de daadwerkelijke machtiging (in samenlezing met de aangegeven relevante wetsbepalingen) die aan de deskundige werd gegeven.

- De onregelmatige aanbieding van deze andere dan wel bijkomende stukken, kon uiteraard worden opgevangen door het niet-aanvaarden ervan door de deskundige. Doch hierna zal blijken dat de deskundige zich hieromtrent geen vragen heeft gesteld en zij de mogelijkheid hiervan als toegelaten achtte (zie infra).
- BRUKER heeft na aanstelling van de deskundige in de respectievelijke BIN’s contacten gehad met de deskundige die schijnbaar verder reiken dan “*korte en praktische eenzijdige contacten*” met het oog op de voorbereiding van de beslagwerkzaamheden (cf. DEKONINCK, C., o.c., p. 71). Minstens dient m.b.t. deze contacten te worden vastgesteld dat de al dan niet geoorloofdheid niet kan worden beoordeeld bij gebreke aan objectieve vaststellingen en het gebrek hiervan de grondrechten van verdediging in hoofde van de beslagene (NEOSCAN/dhr A) disproportioneel aantast. Gezien er een vermoeden bestaat van ongeoorloofde contacten (zie Tussenarrest randnummers 25-29 als weergegeven onder randnummer 12), komt het aan BRUKER (als enig bewijsgeschikte partij in de uitvoering van een eenzijdig verzochte en niet-

tegensprekelijk uitgevoerd beschrijvende maatregel) toe om dit te weerleggen
Het hof wijst op volgende omstandigheden:

- Uit de Staat van Ereloon en Kosten (onderdeel van de respectievelijke verslagen neergelegd na uitvoering van het BIN), blijkt (i) dat de deskundige op 4 juni 2020 (na aanstelling in BIN 1 op 29 mei 2020) een *video-call* (beeldgesprek) van één uur voerde met 8 vertegenwoordigers van BRUKER en 2 van haar raadslieden en (ii) dat de deskundige op 3 augustus 2020 (na aanstelling in BIN 2 op 27 juli 2020) wederom een *video-call* (beeldgesprek) voerde van één uur met BRUKER en haar raadslieden. Aangenomen mag worden dat praktische afspraken hoogstens een telefonisch onderhoud van enkele minuten vereisen en allerm minst de aanwezigheid van BRUKER noodzaakt. Ook wordt melding gemaakt van een telefonisch onderhoud op 23 juli 2020 dat volgens de deskundige betrekking had op haar "*beschikbaarheid*" voor de uitvoering van het BIN 2. Indien dit gesprek van 23 juli 2020 daadwerkelijk kaderde in haar beschikbaarheid, lijkt het dat het telefonisch onderhoud van 3 augustus 2020 nog beperkter had kunnen zijn gezien de beschikbaarheid reeds werd afgetoetst.
- Met betrekking tot het gesprek van 23 juli 2020 (waarvan geen enkel verslag/opname bestaat) dient opgemerkt te worden dat dit nog gevoeliger is aangezien dit werd gevoerd lopende de redactie van het verslag BIN 1. De deskundige stelt wel dat in dit verslag enkel gebruik werd gemaakt van de bevindingen van informatie die vergaard werd tijdens het beschrijvend beslag van 11 juni 2020, doch er kan niet worden uitgesloten dat voorafgaandelijk het effectief neerleggen (op 24 juli 2020) van het verzoekschrift leidende tot BIN 2 er reeds enige informatie zou zijn gegeven omtrent de bevindingen in uitvoering van BIN 1 (en mogelijkwijze het verzoekschrift in enige mate werd aangepast). Andermaal stelt het hof vast dat hiertoe geen vaststaand bewijs bestaat, doch er komt wel een vermoeden tot stand dat onvoldoende naar recht wordt weerlegd. In dit kader verwijst het hof eveneens naar het PV van Verhoor (zie randnummer 17) waarbij de deskundige stelt dat "*volgens haar*" dit gesprek betrekking had op haar beschikbaarheid en "*of ze dit inhoudelijk nog zag zitten*". Omtrent de afweging omtrent het "*inhoudelijk (zien zitten)*" tast het hof in het duister (en meer in het bijzonder welke elementen hiertoe een rol zouden spelen). Algemeen kan erop gewezen worden dat een contact voor een tweede beschrijvende maatregel lopende de uitvoering van een eerste beschrijvende maatregel diende vermeden te worden en indien dit niet mogelijk was om alleszins een gedetailleerd verslag of (zelfs beter) opname van dergelijke contacten aan te houden om elk

- vermoeden van onregelmatigheid (o.a. partijdigheid) te kunnen weerleggen en zodoende elk recht op tegenspraak te kunnen waarborgen.
- De duur van deze gespreken en de informatie die werd gedeeld met de deskundige leest het hof samen met de communicatie van 4 juni 2020 van de raadsman van BRUKER met zijn cliënt waarin wordt weergegeven (vertaald) *“Je kan haar rechtstreeks mailen (met kopie aan ons) totdat haar bezoek aan NEOSCAN aanvangt. Wanneer zij haar bezoek start wordt de procedure tegenstelbaar hetgeen inhoudt dat het noodzakelijk zal zijn NEOSCAN in te lichten van elke uitwisseling van informatie tussen BRUKER en de deskundige. (...)”*. Op 10 juni 2020 (dus 6 dagen na de *video-call* (beeldgesprek) van 1 uur) volgen dan blijkbaar nog bijkomende instructies aan de deskundige omtrent waar en wat dient gezocht te worden. Verkeerdelijk gaat BRUKER ervan uit dat dergelijke eenzijdige uitwisseling van informatie (en zonder dat er enig toezicht op bestaat door de bevoegde voorzitter) regelmatig zou zijn. Alleszins betreffen dit geen *“korte contacten”* in het kader van praktisch te maken afspraken. De deskundige die werd aangesteld betreft een gerechtsdeskundige die *te allen tijde* (dus ook vóór uitvoering van de opdracht) over elke schijn van partijdigheid dient te waken waarbij dit des te meer geldt indien zij nog steeds op dat moment uitvoering is aan het geven aan haar opdracht in het kader van BIN 1. Hieromtrent dient aangegeven dat waar BRUKER zich steunt op de volgende zin in BIN 1 *“De Deskundige wordt eraan herinnerd dat zodra zij de beslagmaatregelen aanvat de procedure tegensprekelijk wordt, zodat eenzijdig contact met de verzoekende partij uit den boze is”*, dit het bovenstaande niet doorkruist. Op élk moment dient de deskundige erover te waken dat er geen schijn van partijdigheid bestaat dan wel dat het recht op tegenspraak in hoofde van de beslagene kan worden gewaarborgd. Indien dergelijke schijn zou kunnen worden gewekt dient zij er dan ook zorg voor te dragen dat de beslagene volledige toegang heeft tot deze communicatie (en uitwisseling van informatie) tussen haar en de verzoeker door deze weer te geven in haar verslag opdat het recht op tegenspraak kan worden gewaarborgd.
  - In het licht van het voorafgaande stelt het hof dat waar de tegenspraak en de rechterlijke controle op de rechten van verdediging zou kunnen worden verzekerd (omtrent bovenstaande contacten) het uiteraard noodzakelijk is dat de deskundige een zo transparant en objectief mogelijk verslag uitbrengt over elk voorafgaandelijk contact (cf. Gent 24 juni 2013, *IRDI 2013*, 313) doch in onderhavige zaak is het enige wat hieromtrent kan worden teruggevonden de tijdsaanduiding in de staat van ereloon en kosten.

- Het hof acht de houding van de deskundige bij het redigeren van haar verslag niet in overeenstemming te brengen met het respecteren van de wettelijke belangen van de beslagene in de zin van artikel 1369bis/6 Ger. W. (hetgeen een invloed heeft op het recht op tegenspraak in hoofde van de NEOSCAN/dhr A):
  - Allereerst dient gewezen te worden op het gegeven dat de deskundige zich in de uitvoering van haar (beschrijvende) beslagmaatregelen niet beperkte tot de concrete voorwerpen beschermd door een intellectueel eigendomsrecht waarvan BRUKER de bescherming verzocht. De deskundige had er geen bezwaar tegen (zie verhoor van 13 december 2023) dat andere (BIN 1) en bijkomende (BIN 2) stukken werden meegedeeld dan degene die werden aangereikt aan de bevoegde voorzitter (en waarop diens onderzoek was gebaseerd in toepassing van artikel 1369bis/§ 3 (1) Ger. W.). Deze mededeling houdt niet enkel een onregelmatigheid in in het licht van de plichten van de verzoeker (cf. artikel 1369bis/2 (§2) Ger. W.), doch de aanvaarding (en verwerking) ervan houdt een onregelmatigheid in m.b.t. het waken over de wettelijke belangen van de beslagene (cf. artikel 1369bis/6 Ger. W.). Dat in BIN 2 de deskundige werd gemachtigd om *“voorafgaand aan de beschrijving kennis te nemen van de stukken van NV BRUKER BELGIUM die zij in voorkomend geval zal kunnen gebruiken bij de uitvoering van haar opdracht, alsook van alle andere nuttige informatie die ertoe bijdraagt om de mogelijks inbreukmakende elementen te leren kennen”* is uiteraard beperkt tot deze stukken die aan de bevoegde voorzitter werden aangereikt en waarop hij diens onderzoek diende uit te voeren in toepassing van artikel 1369bis/3 (1) Ger. W. Zoals aangegeven zou hier anders over oordelen inhouden dat aan de voorzitter slechts één ogenschijnlijk geldig intellectueel eigendomsrecht voor onderzoek dient te worden voorgelegd om vervolgens in de uitvoering ervan de deskundige een beschrijvend onderzoek te laten uitvoeren op een hele reeks andere of bijkomende vermeende voorwerpen die een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht zouden inhouden waaromtrent de bevoegde voorzitter geen onderzoek kon uitvoeren.
  - Verder acht het hof de rol die de deskundige zich heeft toegemeten niet als louter beschrijvend en neutraal en dit in het licht van de primair beschrijvende rol die zij zich mocht toemeten. Algemeen wordt aangegeven dat waar de deskundige stelt *“niet klakkeloos de bevindingen van een ander expert over te nemen”* (zie PV van Verhoor onder randnummer 17), het opmerkelijk is dat enkel in het verslag van de deskundige neergelegd op 2 februari 2021 het eindverslag van dhr B is terug te vinden en niet de

eerdere verslagen (die dienden aangepast te worden). Het recht van verweer noodzaakt dat de beslagene kennis kan nemen van deze eerdere verslagen opdat de mening van de deskundige minstens kan worden in vraag gesteld en niet enkel afhankelijk is van haar beoordeling. Het komt immers niet aan de deskundige aangesteld in het kader van een (beschrijvend) beslag inzake namaak om te "oordelen". Het is pas na Tussenarrest dat zowel NEOSCAN/dhr A als het hof voor het eerst kennis konden nemen van deze eerdere verslagen van deze deskundigen (en de communicatie hieromtrent). Concreet wijst het hof op volgende elementen die de rol van de deskundige in vraag doen stellen:

(i) Mail van 15 december 2020 uitgaande van de deskundige aan dhr B waarin het volgende wordt weergegeven:

"So to be clear: the "work" that dhr A has done at Bruker on the S72 project is in your expert opinion not at all a creative process? So making the technical drawings is just executing some well-known recipe?

I think that is important here.

Because if so then there is no copyright infringement..... "

Vrij vertaald m.b.v. Deepl:

"Dus om duidelijk te zijn: het "werk" dat dhr A bij Bruker heeft gedaan aan het S72 project is volgens jouw deskundige mening helemaal geen creatief proces? Dus het maken van de technische tekeningen is gewoon het uitvoeren van een bekend recept?

Ik denk dat dat hier belangrijk is.

Want als dat zo is, dan is er geen sprake van inbreuk op het auteursrecht.....

De mail sluit vervolgens af met een wens om het een en ander (de hoofdpunten) telefonisch te bespreken. Van dit telefonisch onderhoud werd blijkbaar geen verslag gemaakt.

ii) In een eerdere versie van het Verslag dhr B wordt op de eerste pagina als algemene samenvatting als volgt weergegeven:

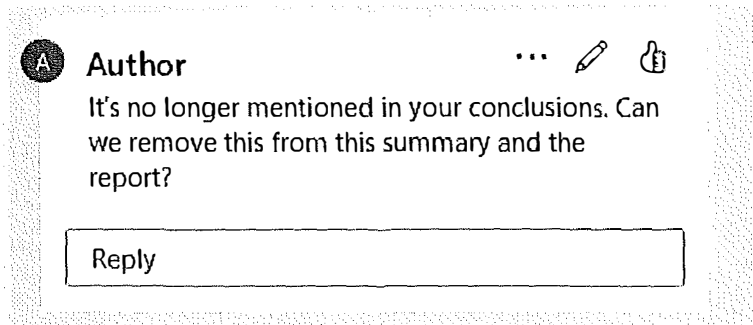
"If the scope of this investigation is limited to only the physical micro-CT devices, neither design (i.e. Bruker 1272S or the Neoscan S80) contains elements or is configured in a way that does not exist already in the public domain."

vrij vertaald m.b.v. DeepL

“Als de reikwijdte van dit onderzoek wordt beperkt tot alleen de fysieke microCT-apparaten, bevat geen van beide ontwerpen (d.w.z. de Bruker 1272S of de Neoscan S80) elementen of is het geconfigureerd op een manier die nog niet bestaat in het publieke domein.

De deskundige maakt hierbij volgende *comment* (opmerking), waarna dit zal verdwijnen in het eindverslag:

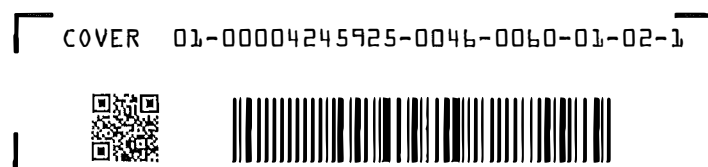
(vrij vertaald als volgt: *“dit is niet meer voorzien in je besluit. Kunnen we dit weglaten in de samenvatting van het rapport”*)

iii) De houding van de deskundige bij de uitvoering van haar opdracht blijkt verder uit de volgende *comment* (opmerking) van de deskundige op volgende zin in een eerdere versie van het dhr B verslag:

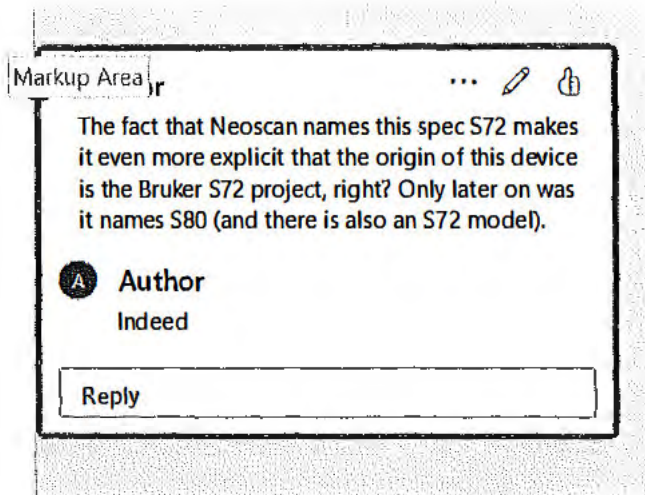
“If the scope of this investigation could be expanded to include an analysis of the devices’ supplied software, a determination could be made whether Neoscan software contains intellectual property of Bruker (e.g. reconstruction methods), which can differ between hardware companies”

vrij vertaald m.b.v. DeepL:

“Als de reikwijdte van dit onderzoek zou kunnen worden uitgebreid met een analyse van de meegeleverde software van de apparaten, zou kunnen worden vastgesteld of de Neoscan-software intellectuele eigendom van Bruker bevat (bijv. reconstructiemethoden), die kan verschillen tussen hardwarebedrijven”.

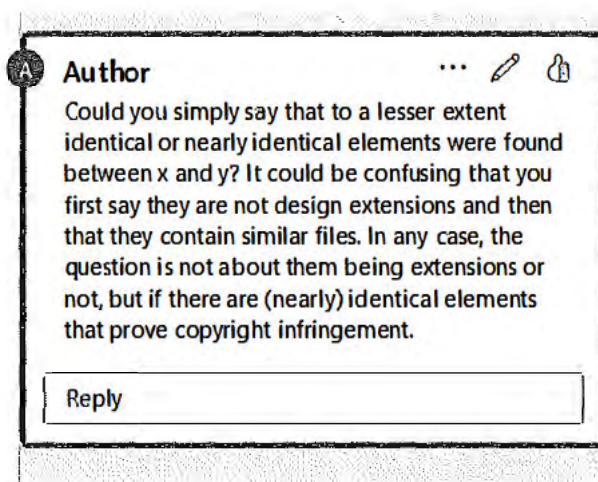

Hierop antwoordt de deskundige als volgt:

Vrij vertaald als volgt *"het feit dat Neoscan deze "spec" met S72 aanduidt maakt het even meer expliciet dat de oorsprong van dit toestel het S72 project van BRUKER is niet? Het zal pas later zijn dat het de naam geeft S80 (en er is ook een S72 model)"*.

iv) Uit de volgende *comment* (opmerking) op het verslag van dhr B, blijkt dat de deskundige het haar taak vindt om een *"auteursrechtelijke inbreuk"* te bewijzen. .

(vrij vertaald als volgt (laatste zin) *"in elk geval de vraag is niet of het extensies zijn of niet, maar of er (bijna) identieke elementen voorliggen die een auteursrechtelijke inbreuk bewijzen."*

v) In een eerdere versie van het verslag dhr B werd aangegeven dat bepaalde inbreuken op intellectuele eigendomsrechten niet werden onderzocht, elementen die trouwens werden weergegeven in het verzoekschrift BIN 1. Dit werd door de deskundige als opmerking doorstreept (en weggelaten uit het eindrapport).

¶

~~The scope of my expert opinion is limited to the files and information supplied e.g. data on the "SRecon" and "S74" projects mentioned in the verzoekschrift tot beslag inzake namaak were not supplied, and therefore the claims of intellectual property infringement rights on these items are not evaluated here. In particular, this report will resolve the question: ¶~~

vi) Uit de communicatie tussen dhr B blijkt dat waar dhr B in eerste instantie een eerdere beschrijvend (en genuanceerd) verslag schreef, dit is geëvolueerd naar een document dat blijkbaar als doel heeft de auteursrechtelijke inbreuk te *bewijzen* en niet te *beschrijven*. Het hof is de mening toegedaan dat de deskundige haar taak invult als zijnde om een sluitend bewijs aan te leveren van de mogelijke auteursrechtelijke inbreuk en elk element dat zou kunnen worden aangegrepen (in een tegensprekelijke procedure) om dit in twijfel te trekken wenst uit de weg te gaan (door deze weg te laten in het verslag dhr B). Zij lijkt dan ook eerder de rol te hebben ingenomen van een partij-deskundige.

Mail 10 januari 2021 van dhr B aan deskundige:

"Anyways, I think overall the document is becoming stronger, I just need some time to rework it bit."

Vrij vertaald m.b.v. DeepL

"Hoe dan ook, ik denk dat het document over het algemeen sterker wordt, ik heb alleen wat tijd nodig om het een beetje aan te passen.")

Mail 14 januari 2021 van dhr B aan deskundige na het maken van aanpassingen:

"It is much more direct and water tight. "

Vrij vertaald m.b.v. DeepL:

"Het is veel directer en waterdichter.")

- Tenslotte blijkt, in het bijzonder m.b.t. de uitvoering van BIN 2, dat het opzet blijkbaar niet was om bewijzen te vergaren m.b.t. auteursrechtelijke inbreuken, maar eerder m.b.t. vermeende bedrijfsgeheimen en de onrechtmatige verkrijging, gebruik en openbaarmaking ervan. Door de procedure beslag inzake namaak te gebruiken voor dit opzet maakt BRUKER een oneigenlijk gebruik van de procedure, temeer daar zij zich in haar stukkenbundel beperkte

┌ PAGE 01-00004245925-0048-0060-01-02-4 ┐

tot 11 technische tekeningen waaromtrent zij meent auteursrechtelijke bescherming te genieten, doch de deskundige 672 tekeningen aanbood en als dusdanig de opdracht van de deskundige zich zou uitbreiden tot deze 672 technische tekeningen (als bedrijfsgeheimen) waaromtrent zij in haar verzoekschrift strekkende tot het verkrijgen van deze maatregelen allerminst melding had gemaakt.

50. In het licht van bovenstaande omstandigheden van het geval acht het hof het voldoende naar recht bewezen dat het recht op tegenspraak (als grondrecht) in hoofde van NEOSCAN/dhr A op dusdanige wijze werd aangetast dat het proportioneel voordeel dat de houder van het intellectueel eigendomsrecht (op grond van de wettelijke bepalingen) geniet, dient te worden teniet gedaan. Gezien de uitgestrektheid van deze aantasting, acht het hof het onmogelijk om slechts gedeelten van de respectievelijke verslagen in uitvoering van BIN 1 en BIN 2 te weren, doch tast de onregelmatigheid het geheel van de verslagen aan in een dergelijke mate dat deze in hun volledigheid dienen geweerd te worden uit de debatten.

51. Volledigheidshalve wordt aangegeven dat het argument van BRUKER inhoudende de kracht van gewijsde van BIN 1 en BIN 2 het bovenstaande niet doorkruist. De kracht van gewijsde heeft betrekking op de invulling van de machtiging die aan de deskundige werd verstrekt in BIN 1 en BIN 2 doch heeft geen invloed op de beoordeling van de aantasting van de grondrechten (in concreto het recht op tegenspraak) in hoofde van NEOSCAN/dhr A in het licht van de uitvoering van BIN 1 en BIN 2 en eveneens in het licht van de ná het Tussenarrest ter kennis gebrachte feiten aan NEOSCAN/dhr A.

XI.B. Gevolgen van bovenstaande beoordeling

XI.B.1. Verzoek tot aanvullend onderzoek op basis van artikel 984 (1) Ger. W.

52. Artikel 984 Ger. W. werd pas ingevoerd bij wet van 15 mei 2007 en dus ná invoering van artikel 1369bis/10 Ger. W. (waarin wordt aangegeven welke artikelen uit het Ger. W. van toepassing voor het deskundigenonderzoek evenzeer van toepassing zijn op het deskundigenonderzoek in het licht van een beslag inzake namaak). De artikelen over het deskundigenonderzoek zijn enkel van toepassing op het beslag inzake namaak in de mate dat deze verenigbaar zijn met het doel en de ratio van het beslag inzake namaak (Brussel 8 mei 2012, *IRDI 2012/4*, 431 en Cass. 24 maart 2011, C.10.0130.F).

53. Dergelijk aanvullend onderzoek in toepassing van artikel 984 (1) Ger. W. kan niet worden in overeenstemming geacht met de ratio/finaliteit van het (beschrijvend) beslag

PAGE 01-00004245925-0049-0060-01-02-4

inzake namaak, dat in essentie een beschrijving inhoudt ter bescherming (bevrozing) van bewijs van een vermeende intellectueelrechtelijke inbreuk waarbij *“het aannemelijk is dat uitstel de rechthebbende onherstelbare schade zal berokkenen, of indien er een aantoonbaar gevaar voor vernietiging van bewijsmateriaal bestaat”* (zie randnummer 40).

Als nu, zoals hierboven aangegeven de expliciete en impliciete grenzen te buiten werden gegaan zodat het proportioneel voordeel in hoofde van de houder van het intellectueel eigendomsrecht komt te vervallen, kan dit niet worden verholpen door een aanvullend onderzoek volgend op een maatregel die werd uitgevoerd in aantasting van de grondrechten van de beslagene. De onregelmatigheden in de uitvoering van een beslag inzake namaking, kunnen niet worden verholpen door een aanvullend onderzoek op basis van stukken die in aantasting van de grondrechten van de beslagene werden verkregen.

Verder dient aangegeven dat een aanvullend onderzoek tot opheldering van onduidelijkheden wordt opgelegd en het duidelijk is dat het ondergeschikt verzoek vanwege BRUKER hier allerminst toe strekt.

XI.B.2. Bewijs van intellectueel rechtelijke inbreuken dan wel inbreuken op bedrijfsgeheimen die hun steun vinden in de verslagen opgesteld in uitvoering van BIN 1 en BIN 2

54. Gezien de respectievelijke BIN-verslagen uit de debatten worden geweerd, dient het hof abstractie te maken van de bewijzen die worden aangewend door BRUKER en hun oorsprong vinden in deze verslagen. Concreet houdt dit dan ook in dat er onvoldoende bewijs voorligt omtrent volgende inbreuken:

- Onrechtmatige verkrijging, gebruik en openbaarmaking van bedrijfsgeheimen van BRUKER door NEOSCAN/dhr A. Hierbij oordeelt het hof bijkomend dat het I-Force verslag op zich onvoldoende is om te besluiten tot een eventuele inbreuk aangezien BRUKER beschikte over dit verslag op het moment dat zij het nodig achtte om een verzoek tot (beschrijvend) beslag inzake namaak voor te leggen aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (afdeling Antwerpen) en dit strekkende tot (bewijs)beslag waarbij uit de hierboven weergegeven beoordeling blijkt dat zij dit in hoofdzake liet uitvoeren om inbreuken op bedrijfsgeheimen te laten beschrijven.
- Auteursrechtelijke inbreuk op de *“in de Skyscan-systemen geïntegreerde software”* waarbij het hof eveneens aangeeft dat BRUKER nalaat om aan te geven op welke specifieke software dit betrekking heeft (en dit ondanks de beperking van de omvang van het hof van beroep) en uit de stukken blijkt dat

PAGE 01-00004245925-0050-0060-01-02-4

elk Skyscan-systeem gebruik maakt van een andere (al dan niet doorontwikkelde) software. Los van het gebrek aan enig bewijs van inbreuk (op grond van de wering van het verslag opgesteld in uitvoering van BIN 1) is het onduidelijk vanuit welke (basis) software het hof de inbreuk dient te beoordelen.

- Auteursrechtelijke inbreuk waar deze betrekking heeft op de technische tekeningen.
- Auteursrechtelijke inbreuk waar deze betrekking heeft op de offertes.

55. De vorderingen die nog dienen beoordeeld te worden betreffen deze inhoudende een auteursrechtelijke inbreuk op de vormgeving van de hardware (concreet model S72) van BRUKER en de auteursrechtelijke bescherming van de prijslijsten van BRUKER.

XI.C. Auteursrechtelijke inbreuk op de (vormgeving van de) hardware en concreet model S72

56. In concreto betreft het de auteursrechtelijke bescherming van model S 72.

Gezien het vermeend vertrouwelijk karakter van de (concrete) vormgeving van S72 wordt hierna geen weergave voorzien van deze microCT-scanner. In het licht van het hierna beoordeelde is het ten andere niet van belang om het al dan niet vertrouwelijk karakter ervan te beoordelen voor onderhavige stakingsvordering.

57. Met betrekking tot de vormgeving van deze hardware reikt BRUKER volgende kenmerken aan die zouden wijzen op vrije en creatieve keuzes (en zet ze deze af tegen andere modellen op de markt die deze kenmerken niet zouden bezitten):

- *De scanner vanboven in het midden;*
- *De strakke, moderne, compacte vormgeving met afgeronde hoeken;*
- *De specifieke verhoudingen*

58. Krachtens artikel 870 Ger. W. moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert. Op de partij die auteursrechtelijke bescherming inroept, rust dan ook een stelplicht. Indien — zoals hier het geval is — de originaliteit van het werk in kwestie betwist wordt, moet deze partij de originaliteit aantonen en duidelijk maken welke elementen van het werk origineel zijn omdat zij de uitdrukking vormen van de persoonlijkheid van de auteur, dus waarop hij zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes.

De stelplicht houdt in dat de vermeende auteursrechthebbende (dan wel belanghebbende) (i) duidelijk dient aan te geven welk werk (of onderdelen ervan) hij beschouwt als in aanmerking te komen voor auteursrechtelijke bescherming en (ii) nadere toelichting dient te verstrekken omtrent de toetsing van de van toepassing zijnde auteursrechtelijke drempelvoorwaarden op het aangedragen werk (of de onderdelen ervan).

Deze stelplicht laat niet alleen toe aan de rechter om tot een doorgedreven en accurate beoordeling te komen omtrent het al dan niet voldoen aan de auteursrechtelijke beschermingsvoorwaarden, doch nog meer biedt het de verwerende partij de mogelijkheid om een concreet verweer te voeren.

De uitgestrektheid en concrete invulling van deze stelplicht is afhankelijk van de aard van het werk (of onderdelen ervan) alsmede de omstandigheden van het geval.

59. Het hof oordeelt dat BRUKER niet voldoet aan haar stelplicht aangezien de kenmerken die zij aandraagt van een dergelijk algemeen karakter zijn dat een concrete invulling in het licht van het voldaan zijn aan de oorspronkelijkheidsvereiste ervan niet mogelijk is. Zo kan worden gewezen op het gebruik van begrippen als “*strakke, moderne, compacte vormgeving*” (zonder enige specificatie wat dit inhoudt) en “*specifieke verhoudingen*” (zonder aanduiding van welke specifieke verhoudingen). Het komt niet aan het hof toe om invulling hieraan te geven. BRUKER dient nauwgezet de kenmerken te duiden waardoor het hof in de mogelijkheid wordt gesteld om na te gaan of voldaan is aan de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden (en waardoor NEOSCAN/dhr A eveneens de mogelijkheid geboden wordt een nuttig verweer te voeren).

60 Volledigheidshalve wordt aangegeven dat het afzetten van de zogenaamd eigen vormgeving tegen andere producten op de markt *op zich* een onvoldoende bewijs inhoudt van de oorspronkelijkheid van het eigen model.

61. In het licht van het voorafgaande wordt de auteursrechtelijke vordering in hoofde van NEOSCAN op basis van de vormgeving van het model S72 afgewezen als ongegrond.

XI.D. Auteursrechtelijke inbreuk op de (vormgeving van de) prijslijsten

62. Met betrekking tot de vormgeving van deze prijslijst wijst BRUKER op volgende kenmerken die het gevolg zouden zijn van vrije en creatieve keuzes:

- *Zwart als basiskleur met blauwe elementen;*
- *Een sobere opmaak, met een witte achtergrond;*

- *De titel van het voorblad is blauw*
- *Het zwart-blauwe BRUKER logo rechts bovenaan.*

63. Het hof verwijst naar randnummer 58 m.b.t. de stelplicht en de invulling hiervan.

64. Evenals bovenstaande beoordeling oordeelt het hof dat BRUKER niet voldoet aan haar stelplicht aangezien de kenmerken die zij aandraagt van een dergelijk algemeen karakter zijn dat een concrete invulling in het licht van het voldaan zijn aan de oorspronkelijkheidsvereiste ervan niet mogelijk is. Zo kan worden gewezen op het gebruik van begrippen als “*blauwe elementen*” (zonder enige specificatie om welke elementen het gaat) en “*sobere opmaak*” (een subjectief begrip). Verder spreekt het voor zich dat het gebruik van witte achtergrond in combinatie met zwarte letters niet als oorspronkelijk kan worden beschouwd, noch de plaats waar een logo zich bevindt. BRUKER dient nauwgezet de kenmerken te duiden waardoor het hof in de mogelijkheid wordt gesteld om na te gaan of voldaan is aan de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden (en NEOSCAN/dhr A een nuttig verweer kunnen voeren).

65. In het licht van het voorafgaande wordt de auteursrechtelijke vordering in hoofde van NEOSCAN op basis van de vormgeving van de prijslijsten afgewezen als ongegrond.

XI.E. Het incidenteel hoger beroep (tegenvorderingen) van NEOSCAN/dhr A

XI.D.1. Slechtmaking

66. Het incidenteel hoger beroep wordt hieromtrent gegrond verklaard. De bestreden beslissing wordt hervormd, doch enkel in de mate hierna bepaald. Het hof motiveert als volgt:

- Artikel VI.104 WER verbiedt oneerlijke marktpraktijken die de belangen van concurrenten schaden. Deze bepaling houdt o.a. een verbod op slechtmaking in. Slechtmaking dient beschouwd te worden als een daad (mededeling) die in de geest van derden afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid of aan de reputatie van een marktdeelnemer, van zijn producten, van zijn diensten of zijn activiteit, door een lasterlijke of eerrovende daad of zelfs door een eenvoudige kritiek die toelaat hem te identificeren.
- In eerste instantie dient aangegeven dat enkel NEOSCAN als concurrent van BRUKER kan beschouwd worden. Dhr A betreft een natuurlijke persoon (die geen concurrent is van BRUKER) en de bepalingen van artikel VI.104 WER

┌ PAGE 01-00004245925-0053-0060-01-02-4 ┐

(concreet m.b.t. slechtmaking) kunnen dan ook t.a.v. dhr A geen toepassing kennen.

- De communicatie, die als slechtmakend wordt beschouwd door NEOSCAN, betreft de volgende (waarvan BRUKER niet ontkent dat deze aan meerdere potentiële klanten van NEOSCAN werd overgemaakt – BRUKER maakt melding van “*een brief gestuurd naar enkele klanten*”) (Brief van 4 november 2020):

« *Gerechtelijke procedure tegen dhr A en Neoscan BVBA*

Bruker Belgium NV heeft een gerechtelijke procedure ingeleid tegen dhr A en Neoscan BVBA wegens beweerde inbreuk van Bruker’s intellectuele eigendomsrechten en ontvreemding van bedrijfsgeheimen.

dhr A, de oprichter van SkySkan NV, dat werd overgenomen door Bruker in maart 2012, verliet het bedrijf in mei 2019 en heeft zijn nieuwe, concurrerende business opgezet die werkt onder de naam Neoscan BVBA.

Het is de mening van Bruker dat de producten die Neoscan BVBA produceert en verdeelt intellectuele eigendom gebruiken die aan Bruker Belgium NV toebehoort. De procedure ingeleid door Bruker Belgium NV tegen Neoscan BVBA en dhr A is hangende in de Antwerpse Ondernemingsrechtbank. Met deze procedure verzoekt Bruker een schadevergoeding en een verbod om de beweerde inbreukmakende goederen te produceren en verkopen door Neoscan BVBA.

Bruker kan niet garanderen dat er geen gevolgen zullen zijn door het vonnis voor klanten van Neoscan’s producten en diensten.” (vrije vertaling uit het Engels)

- Bovenstaande communicatie wordt niet beschouwd als “*voorzichtig*” en “*genuanceerd*” en dit rekening houdend met de omstandigheden van het geval. Zéér specifieke elementen die het hof hierbij in overweging neemt zijn de volgende:
  - De beperkte markt waarin microCT-scanners worden aangeboden samengaan met het gegeven dat de aankoop van een CT-scanner een substantiële investering vergt. Dergelijke substantiële investeringen hebben als gevolg dat een potentiële afnemer vaak zal afzien van de aankoop bij een mogelijk (minste) risico dat dit voor hem zal inhouden.
  - Waar BRUKER misschien wel aangeeft dat het haar “*mening*” is dat NEOSCAN intellectuele rechten zou schenden, dient zij concreet aan te

- geven op welke producten deze mening betrekking heeft. Door in zijn algemeenheid aan te geven dat NEOSCAN de intellectuele eigendomsrechten van BRUKER zou schenden plaatst ze NEOSCAN (en al haar producten) overmatig in een slecht daglicht. Door NEOSCAN (met al haar producten) aan te duiden als inbreukmaker, gaat BRUKER de grenzen te buiten van het recht op vrije meningsuiting (cf. artikel 10 (2) EVRM waar een beperking wordt toegestaan in het licht van de “*bescherming van de goede naam of de rechten van anderen*” die zich concreet vertaalt in een verbod op slechtmaking).
- o De toevoeging van de laatste zin in haar communicatie (“*Bruker kan niet garanderen dat er geen gevolgen zullen zijn door het vonnis voor klanten van Neoscan’s producten en diensten*”) wordt als méér dan “*chilling*” beschouwt en betreft een dreiging die (rekening houdend met de territoriale beperktheid van een uitspraak door de Belgische rechter) ook niet onmiddellijk kan worden hard gemaakt. Hierdoor gaat BRUKER het recht op vrije meningsuiting te buiten.

67. Het is echter enkel bovenstaande handeling die als inbreukmakend wordt beschouwd (i.e. gebrek aan **specifieke** aanduiding van de productiemodellen die vermeend een inbreuk zouden inhouden en het ongefundeerd wijzen op mogelijke gevolgen voor de aankoper van NEOSCAN producten). BRUKER mag haar mening dus ventileren doch dient zich binnen de grenzen te houden van het bovenvermelde. Het gevorderd stakingsbevel dient dan ook in bovenvermelde zin te worden beperkt en meer concreet het staken van oneerlijke marktpraktijken inhoudende “*het beweren of suggereren dat al de producten van NEOSCAN inbreuk maken op intellectuele eigendomsrechten van BRUKER en het (ongefundeerd) dreigen dat de mogelijke aankoop van NEOSCAN-producten gevolgen zal hebben voor de aankopers ervan*”.

68. In het licht van het voorafgaande wordt de vordering toegestaan waarbij BRUKER wordt bevolen om binnen de 10 dagen na betekening van onderhavig arrest een volledige lijst te bezorgen van alle ontvangers van communicatie die in strijd met het bovenstaande werd verdeeld en dit op straffe van een dwangsom van € 10.000 per dag vertraging.

69. Verder wordt eveneens de vordering gegrond verklaard waarbij BRUKER wordt bevolen om binnen de 10 dagen na betekening van het arrest volgend bericht te sturen naar alle ontvangers van communicatie die in strijd met het bovenstaande werd verdeeld en om de advocaten van NEOSCAN een kopie te bezorgen van die berichten, op straffe van een

dwangsom van € 1.000 per dag vertraging en per ontvanger die het bericht niet heeft ontvangen;

Dear Madam or Sir,

On [datum arrest], the Antwerp Court of Appeal has rejected Bruker's claims against dhr A and Neoscan BV. The Court further decided that our letters to you and other customers in relation to the proceedings unlawfully harmed the reputation of Neoscan BV. Bruker was ordered to issue a correction to all recipients of our letter.

Sincerely yours,

Bruker Belgium NV

(vertaling: "Geachte mevrouw of heer, op [datum arrest] heeft het Hof van Beroep van Antwerpen de vorderingen van Bruker tegen dhr A en Neoscan BV afgewezen. Het Hof oordeelde dat onze brieven aan u en andere klanten in verband met de procedure de reputatie van Neoscan BV onrechtmatig schaden. Bruker werd bevolen om een correctie te versturen naar alle ontvangers van onze brief.

Hoogachtend, Bruker Belgium NV")

70. De vermelde verbeurd te verklaren dwangsommen worden op grond van billijkheidsoverwegingen beperkt tot een maximaal bedrag van € 500.000.

XI.D.2. Schending Informatieplicht in hoofde van BRUKER

71. De concrete vordering hieromtrent als weergegeven in NEOSCAN/dhr A's beschikkend gedeelte betreft "het horen vaststellen dat BRUKER procesrechtsmisbruik heeft gepleegd door de eerste rechter onjuiste en/of onvolledige informatie te geven in haar verzoekschrift beslag inzake namaak van 25 mei 2020". Waar in deze vordering wordt verwezen naar "de eerste rechter" betreft dit "voorzitter van ondernemingsrechtbank (Afdeling Antwerpen)" aangezien anders de argumentatie ter ondersteuning hiervan geen zin heeft.

72. In hun argumentatie zal NEOSCAN/dhr A onder randnr. 292 dit enigszins uitbreiden door eveneens te wijzen op het "eenzijdig contact" dat BRUKER had met de deskundige. Waarna zij stelt dat zij dit verzoek stelt "om NEOSCAN toe te staan om schadevergoeding te vorderen in de gewone bodemprocedure".

73. Het beoordelen van een fout (in het kader van een vermeende schadeansprakelijkheid in hoofde van BRUKER) die een andere oorzaak heeft dan een inbreuk op de intellectuele eigendomsrechten en/of de eerlijke marktpraktijken komt noch aan de stakingsrechter noch aan het hof van beroep gevat door een hoger beroep tegen een stakingsvordering toe. In welke mate de onregelmatigheden in het verzoek tot (beschrijvend) beslag inzake namaak dan wel in de uitvoering ervan als fout worden beschouwd die in oorzakelijk verband staat met een nog te bewijzen schade, komt toe aan de bodemrechter.

74. De hierboven gestelde vordering wordt dan ook afgewezen bij gebreke aan bevoegdheid hieromtrent te oordelen.

XI.E. Kosten van het geding

75. NEOSCAN/dhr A verzoeken de rechtsplegingsvergoeding te bepalen op het maximumbedrag en wijzen op de complexiteit van het geschil en de onredelijke procesvoering door BRUKER (waarbij wordt gewezen op twee opeenvolgende beslagen inzake namaak en verschillende bodemprocedures). BRUKER vordert eveneens de betaling van een maximale rechtsplegingsvergoeding waarbij deze van haar zijde aangeeft dat de rechter dient rekening te houden bij het bepalen van deze rechtsplegingsvergoeding met de financiële draagkracht van de verliezende partij en het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

76. Gezien er tussen partijen eensgezindheid bestaat omtrent de bepaling van de hoogte van de rechtsplegingsvergoeding (zij het om onderscheiden redenen) en geen van de partijen zich verweert t.a.v. de stelling van de andere partij hieromtrent, oordeelt het hof dat de rechtsplegingsvergoeding dient bepaald te worden op het maximumbedrag.

77. In het licht van bovenstaande beoordeling wordt BRUKER veroordeeld tot betaling hiervan als verliezende partij.

XII. BESLISSING

Het hof beslist bij wijze van arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep verder in overeenstemming met de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het tussenarrest van 29 maart 2023 verder uitwerkend.

Weert de deskundigenverslagen van 19 augustus 2020 en 2 februari 2021 uit de debatten.

Verklaart het hoger beroep ontoelaatbaar in de mate dat het gericht is op andere NEOSCAN-systemen dan de S70 en S80 prototypes.

Verklaart het hoger beroep voor het overige ongegrond.

Wijst het incidenteel hoger beroep waar dit betrekking heeft op *“het horen vaststellen dat BRUKER BELGIUM NV procesrechtsmisbruik heeft gepleegd door de (voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen (Afdeling Antwerpen) onjuiste en/of onvolledige informatie te geven in haar verzoekschrift beslag inzake namaak van 25 mei 2020”* af bij gebreke aan bevoegdheid.

Verklaart het incidenteel hoger beroep voor het overige gegrond doch slechts in de hierna weergegeven mate.

Hervormt het bestreden vonnis in volgende mate:

Stelt vast dat de mededelingen aan derden van of op instructie van de NV BRUKER BELGIUM over de beweerde inbreuk op haar rechten door de NV NEOSCAN een oneerlijke marktpraktijk in de zin van artikel VI.104 WER zijn in de mate dat deze mededelingen (1) geen specifiek product aanduiden en/of (2) **een niet-afdwingbare dreiging** inhouden voor de potentiële klanten van de NV NEOSCAN indien zij zouden overgaan tot de aankoop van de producten van de NV NEOSCAN.

Veroordeelt de NV BRUKER BELGIUM tot het staken en gestaakt houden van bovenvermelde inbreukmakende daden op straffe van een dwangsom van € 10.000 per mededeling in strijd met dit verbod na betekening van onderhavig arrest.

Beveelt de NV BRUKER BELGIUM om binnen de 10 dagen na betekening van onderhavig arrest een volledige lijst te bezorgen van alle ontvangers van de communicatie die strijdig is met artikel VI.104 WER, over te maken aan de NV NEOSCAN op straffe van een dwangsom van € 10.000 per dag vertraging.

Beveelt de NV BRUKER BELGIUM om binnen de 10 dagen na betekening van onderhavig arrest volgend bericht te sturen naar alle ontvangers van de communicatie, die strijdig is met

artikel VI.104 WER en om de advocaten van NEOSCAN NV een kopie te bezorgen van die berichten, op straffe van een dwangsom van € 1.000 per dag vertraging en per ontvanger die het bericht niet heeft ontvangen:

Dear Madam or Sir,

On [datum arrest], the Antwerp Court of Appeal has rejected Bruker's claims against dhr A and Neoscan BV. The Court further decided that our letters to you and other customers in relation to the proceedings unlawfully harmed the reputation of Neoscan BV. Bruker Belgium NV was ordered to issue a correction to all recipients of our letter. Sincerely yours,

Bruker Belgium NV

(vertaling: "Geachte mevrouw of heer, op [datum arrest] heeft het Hof van Beroep van Antwerpen de vorderingen van Bruker tegen dhr A en Neoscan BV afgewezen. Het Hof oordeelde dat onze brieven aan u en andere klanten in verband met de procedure de reputatie van Neoscan BV onrechtmatig schaden. Bruker Belgium NV werd bevolen om een correctie te versturen naar alle ontvangers van onze brief.

Hoogachtend, Bruker Belgium NV")

Bepaalt het maximumbedrag van de verbeurd te verklaren dwangsommen op € 500.000.

Verwerpt de overige vorderingen ingesteld bij incidenteel hoger beroep als ongegrond.

Veroordeelt de NV BRUKER BELGIUM tot betaling van de kosten van het geding aan de NV NEOSCAN en dhr A (gezamenlijk):

- Rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: € 15.000
- Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: € 15.000

Veroordeelt de NV BRUKER BELGIUM tot betaling van de rolrechten aan FOD FINANCIËN op dienst eerste verzoek en als volgt begroot:

- Rolrechten eerste aanleg: € 165
- Rolrechten hoger beroep: € 400

PAGE 01-00004245925-0059-0060-01-02-4

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **12 februari 2025** door

De heer [REDACTED] Raadsheer

Mevrouw [REDACTED] Raadsheer

De heer [REDACTED] Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig arrest, verkeert Kamervoorzitter [REDACTED], die mede beraadslaagd heeft en die thans wettig verhinderd is, in de onmogelijkheid om dit arrest mede te ondertekenen. Handelend volgens artikel 785 Ger.W., tekenen de beide raadsheren die mede hebben beraadslaagd en de griffier.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economie Alg. Dir. Econom. Reglementering

Voor bestuurlijke inlichting

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Antwerpen, 17-02-2025

Griffier-hoofd van dienst